BINECUVÂNTATA NOASTRĂ NĂDEJDE: RĂPIREA

Dr. Baruch Korman
Traducere: Alexandra Wilson
Alfa Omega Publishing
2020, Timişoara
Publicata în ni 111||1ı1ı În linii ni 1 ιψI* µ Mâl* Uliul
Our Bk|wd 1 Ihr /În/ilnn1
Lovelsnicl. Oiib h"˝ IT 1 um h iiiy 1*1111· 11\ı hl·- IT M· h III l'iliiint, PL 32953 Lovelsrad 1 (0111 Λ11111. Mi· Ihn 1ʻlt 111. M Albii111I111! Ininiiinhi
Copyright 2,% 0ʻ
Dr. Baruch Korman
Tradusă în limba română şi publ lent A ca nutoriznic.
Dacă nu există nite precizăii, dintele biblice Html Iunie din Iradiicerca Dumitru Comilescu a Bibliei.
Traducere: Alexandra Wilson
Corectură: Daniela Groza şi Mirela Peţan
Prelucrare grafică: Bianca Ghemeş
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Korman, Baruch
Binecuvântata noastră nădejde: răpirea *I* dr. Korman Baruch; trad.: Alexandra Wilson.
— Timişoara: Alfa Omega Publishing, 2020
ISBN 978 – 606 – 045 – 011 – 5
I. Wilson, Alexandra (trad.) 2
Versiunea în limba română: ***Binecuvântata noastră nădejde: Răpirea*** Copyright © 22020 Alfa Omega Publishing
Editura: Alfa Omega Publishing
C.P. 1141, O.P. 8
300890 – Timişoara, România
Tel/Fax: (40) 256 – 284.912
E-mail: infoalfaomega.tv
Comenzi online: www.alfaomega.tv/librarie
ISBN 978 – 606 – 045011 – 5-
Această carte se va concentra asupra unui concept

cunoscut în Biblie ca şi *Binecuvântata noastră nădejde.* Se poate să îl cunoşti sub o altă denumire şi anume, Răpirea. Voi vorbi puţin mai târziu despre acest termen şi de unde provine şi semnificaţia lui. Mai întâi, vreau să ne concentrăm pe fraza „**Binecuvântata noastră nădejde”,** deoarece este un termen biblic. Pavel a folosit acest termen atunci când a vorbit despre Răpire. Acum, haideţi să despărţim această frază. În primul rând, există cuvântul „noastră”. Aici, Pavel vorbeşte doar, şi vreau să subliniez, **doar** celor credincioşi. Este vorba despre acele persoane care şi-au recunoscut starea lor de păcat, adică au încălcat Cuvântul lui Dumnezeu, şi se află în nevoia de răscumpărare. Există un alt aspect vital; nu doar că îşi recunosc starea de păcat, dar şi-au pus încrederea în Mesia Yeshua, şi anume Iisus din Nazaret, Hristosul, ca şi Mântuitorul lor. Ei cred că El este **singurul mod** de a primi mântuirea. Ei cred că moartea sa pe cruce, şi vărsarea sângelui Lui, asigură singura bază pentru răscumpărarea veşnică. De aceea, „**noastră”** vorbeşte doar celor care au o astfel de credinţă, care este, bineînţeles, o credinţă înrădăcinată în Scriptură, şi în mod specific, în mesajul Evangheliei.

Celălalt cuvântul folosit este **„binecuvântata”,** şi în acest context „binecuvântata” se referă la ceea ce ne-a asigurat Dumnezeu. El a asigurat acest lucru, pentru că o nevoie pe care o avem să fie împlinită, sau că o schimbare va avea loc în viaţa credinciosului pentru scopul exprimat de a împlini voia lui Dumnezeu. Conceptul de binecuvântare poate, de asemenea, să aibă de-a face cu o persoană care ιψΐιιμο în lucrul tinde Dumnezeu doreşte ca acea persoană să ile, 111Λ1 din pune (de vedere fizic, cât şi spiritual. Acest lucru poate fi înţeles că personna devine ceea ce Dumnezeu doreşte să fie.

În sfârşit, există şi termenul „nădejde”. Cuvântul nădejde în Biblie este foarte diferit de modul în care este folosit de oameni în zilele noastre. Spre exemplu, unii vor spune: „Nădăjduiesc / Sper pentru ceva”. Acest lucru înseamnă că acea persoană are o dorinţă sau tânjeşte după

ceva, dar el nu este sigur că acest lucru se va întâmpla vreodată. Totuşi, în Scriptură, nu există nimic nesigur cu privire la această nădejde. Este foarte important să înţelegem că Există o legătură biblică între conceptul de nădejde şi promisiunile lui Dumnezeu. De unde şi nădejdea noastră este în ceea ce Dumnezeu a promis poporului Său. Aşadar, din moment ce Dumnezeu a promis acest lucru, va deveni o realitate în viitor. Este doar o chestiune de timp.

Există, de asemenea, o legătură între conceptul de nădejde şi legământul pe care Dumnezeu l-a stabilit prin Mesia Yeshua. Când Pavel spune **„Binecuvântata noastră nădejde”,** el vorbeşte despre ceva care este rezervat pentru credincioşii în Yeshua. De asemenea, ştim că are de-a face cu noi primind în sfârşit, acele promisiuni ale împărăţiei care ne vor face să devenim poporul care Dumnezeu doreşte să fim, unde doreşte Ei să fim.

Atunci de ce avem termenul de **Răpire,** dacă termenul biblic este ***Binecuvântata noastră nădejde!***

În câteva momente vom învăţa despre versetul din Scriptură pe care Pavel l-a scris dezvăluind că cei credincioşi vor fi adunaţi de Yeshua în văzduh. În mod literal, Pavel spune că cei credincioşi vor „fi răpiţi”. Trebuie să realizăm că mulţi dintre părinţii bisericii primare vorbeau limba latină. Ei au luat această frază care înseamnă „a fi răpit” sau „a fi luat sus” sau „a fi adunat sus” şi au folosit o frază din limba latină pentru a exprima acest eveniment. În engleză, când cineva face referire la acel cuvânt din latină, sfârşeşte prin a spune „Răpirea”. De fiecare dată când se vorbeşte despre Răpire în conversaţiile noastre, noi de fapt vorbim despre ceea ce Pavel a numit Binecuvântata noastră nădejde. Înainte de a trece mai departe, vreau să înţelegem relaţia dintre Binecuvântata noastră nădejde, Răpirea, şi ceea ce, de fapt, Dumnezeu le promite credincioşilor.

Există un verset foarte important din 1 Tesaloniceni 5. Acolo, Pavel vorbeşte, din nou, credincioşilor şi vorbeşte despre o promisiune a lui Dumnezeu. Care este acea promisiune de la Dumnezeu? Citim în 1 Tesaloniceni 5: 9

că Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie. Te rog să observi că textul spune „noi (pe noi)”, referindu-se la cei credincioşi. Aşadar, este foarte clar faptul că Dumnezeu a determinat ca cei credincioşi să nu fie destinatarii mâniei Sale; ci mai degrabă, Dumnezeu i-a rânduit pe cei credincioşi să primească mântuirea. Cum primim mântuirea? Doar printr-un singur mod, prin Domnul nostru, Mesia Yeshua.

Cuvântul important de aici este mânie. De ce este acest cuvânt atât de important? Deoarece promisiunea pe care o avem în ceea ce priveşte răpirea, adică **Binecuvântata noastră nădejde,** este aceea că nu vom experimenta mânia lui Dumnezeu, **şi acesta este punctul principal pe care trebuie să ni-l amintim.**

Haideţi să ne întoarcem la alte Scripturi, unde se vorbeşte despre Binecuvântata noastră nădejde, adică Răpirea. Un astfel de loc este 1 Corinteni 15: 50 – 52. Vreau să aranjez acest pasaj, deoarece este un capitol extraordinar. De fapt, dacă cineva cunoaşte foarte bine acest capitol, atunci această persoană va fi pregătită din punct de vedere spiritual pentru împărăţie. De ce?

Deoarece acest capitol este **„Capitolul învierii”.** Aici, Pavel vorbeşte în mare detaliu despre învierea lui Mesia şi cum învăţăm că prin Răpire, toţi credincioşii vor fi părtaşi învierii.

De fapt, Binecuvântata noastră nădejde este un fel de înviere, în versetul 50, Pavel spune*: „Ce spun eu, fraţilor, este că nu pot carnea şi sângele să moştenească împărăţia lui Dumnezeu, dar toţi vom fi schimbaţi*”. Când spune că toţi vom fi schimbaţi, el se referă la toţi credincioşii. Da, vom fi schimbaţi, dar cum mai exact vom fi schimbaţi? Este important să ne reamintim ceea ce Pavel spune şi anume că sângele şi carnea nu pot moşteni împărăţia lui Dumnezeu. Prin urmare, credincioşii vor trece printr-o schimbare dramatică. Mai devreme, în acelaşi capitol, Pavel vorbeşte despre trupuri. El spune că există un trup pentru păsări, şi că acel trup a fost creat perfect de Dumnezeu ca să zboare pe cer.

Într-tm mod asemănător, peştii au trupuri care au fost perfect pregătite pentru a înota în mări, lacuri şi oceane. Aflăm, de asemenea, că există trupuri cereşti care simt pregătite pentru locurile cereşti. Aşa că, Dumnezeu a pregătit trupurile pământeşti pentru locurile pământeşti şi trupurile cereşti pentru locurile cereşti. În sfârşit, Pavel ne învaţă că, de asemenea, vor exista trupuri ale împărăţiei şi acesta este punctul relevant pentru acest studiu. La momentul Răpirii, Binecuvântata noastră nădejde, credincioşii, vor primi un trup nou, un trup al împărăţiei. Potrivit Scripturii, fiecare persoană care şi-a pus credinţa în Mesia este o nouă făptură. Cele vechi s-au dus, toate lucrurile s-au făcut noi. Chiar dacă există implicaţii imediate atunci când o persoană crede, există şi schimbări care au de-a face cu procesul de sfinţire. Există şi o împlinire viitoare a acestui lucru, care implică credinciosul ajungând la acea stare de perfecţiune, când neprihănirea lui Mesia, care a fost declarată asupra lui în momentul în care a crezut, va fi noua sa realitate eternă. Acest punct este foarte important şi necesită mai multe explicaţii.

Este evident faptul că toţi oamenii sunt păcătoşi. Gloria Evangheliei constă în faptul că Yeshua, care nu a păcătuit niciodată, a luat asupra Lui toate păcatele lumii în timp ce era pe cruce, şi moartea sa pe cruce a fost plata în întregime pentru toate păcatele, trecute, prezente şi viitoare. Aşa că, în timp ce păcatele noastre căzeau asupra Sa, neprihănirea Lui a fost atribuită tuturor celor care cred în El, potrivit Evangheliei. Credincioşii se află într-o stare declarativă de neprihănire, acest lucru înseamnă că atunci când Dumnezeu se uită la noi, El vede neprihănirea lui Yeshua şi nu păcatele noastre. Dar la momentul Răpirii, fiecare credincios va primi un trup nou, un trup al împărăţiei, şi acesta va fi transformat în însăşi neprihănirea lui Dumnezeu. Împărăţia lui Dumnezeu este o împărăţie a neprihănirii, aşadar, cetăţenii acestei împărăţii trebuie să fie, de asemenea, neprihăniţi.

Vreau să ne oprim puţin şi să vă spun că în ziua de astăzi, această doctrină a Răpirii se află sub atac.

Iudaismul mesianic are o problemă serioasă. Există o tendinţă în creştere între credincioşii mesianici să spună: „Eu nu cred în Răpire?” „Eu cred că Răpirea este doar o doctrină creştină, pentru că nu văd nicio evidenţă a ei în Vechiul Testament. De fapt, niciunul dintre rabini şi niciunul dintre marii învăţători din vechime, nu au vorbit niciodată despre ea”.

În acest pasaj din 1 Corinteni 15, Pavel spune cititorului că ceea ce discută el este **un mister,** deoarece el spune*: „Jată, vă spun un mister*”. Un număr aflat în creştere de evrei mesianici şi unii creştini, nu acceptă realitatea Răpirii, a **Binecuvântatei noastre nădejdi.** Ei resping această doctrină importantă pentru că nu este menţionată în Vechiul Testament, şi pentru că nu este inclusă în învăţăturile iudaismului. Ei nu observă că Payel afirmă în mod specific ca **Binecuvântata noastră nădejde** este un **mister! Ce** înseamnă aceasta când Pavel spune că Răpirea este un mister? înseamnă că profeţii fiu erau conştienţi de ea şi nici nu s-a făcut aluzii cu privire la ea în Scriptură în ebraică (Vechiul Testament). Este ceva nou, **o nouă revelaţie.** Capacitatea cuiva de a percepe adevărul nu este bazată doar pe iudaism, şi nici nu este bazată doar pe Tanakh, Vechiul Testament, ci trebuie să realizăm că există o revelaţie nouă şi proaspătă în Noul Legământ (Noul Testament). Un astfel de exemplu este, într-adevăr, Răpirea.

Din nou, este important să ne amintim că Pavel spune, *„carnea şi sângele nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu”.* El continuă şi spune, *„… dar toţi vom fi schimbaţi*”. În ceea ce priveşte aceste afirmaţii, el spune*: „dată, vă spun o taină*”. Apoi îşi întoarce focalizarea pe o trâmbiţă. El o numeşte „Ultima trâmbiţă”. Trebuie să avem grijă cum înţelegem fraza aceasta, *„Ultima trâmbiţă*”. Mulţi oameni aud asta şi cred că este ultima dată când trâmbiţa va suna. Nu aceasta este semnificaţia frazei. Nu spune, „la ultimul sunet a tuturor trâmbiţelor”, ci spune Ultima trâmbiţă. Ce înseamnă asta? în cartea Apocalipsa există menţionate câteva trâmbiţe ale judecăţii. Dar, o

singură trâmbiţă este cunoscută ca şi Ultima trâmbiţă. Această trâmbiţă poate fi înţeleasă şi ca trâmbiţa pentru toate evenimentele din Zilele din urmă.

Pavel spune că această trâmbiţă va suna şi noi toţi vom fi schimbaţi. Mai departe, în 1 Tesaloniceni 4, Pavel vorbeşte din nou despre Răpire. El spune că Mesia va coborî din cer şi ne va întâlni pe cer. Cu coborârea lui Yeshua, va avea loc un strigăt al arhanghelului Mihail. Mulţi oameni cred că Mihail este cel care va suna din trâmbiţa **destinată pentru Vremurile din urmă.** Aici, din nou, nu vorbim despre ultimul sunet al trâmbiţei, ci despre trâmbiţa care a fost destinată pentru Zilele din urmă.

Când trâmbiţa va suna, Pavel ne spune că cei morţi în Mesia vor învia mai întâi. Acum, despre cine vorbeşte? El vorbeşte despre toţi credincioşii de-a lungul timpului care au venit la credinţa în Mesia şi care au murit.

Astăzi, când un credincios moare, sufletul lui este instant cu Mesia, dar trupul său, care este doar învelişul persoanei, este îngropat şi putrezeşte. La momentul Răpirii, acel trup, indiferent cât a mai rămas din el, va fi transformat într-un trup nou, un trup al împărăţiei. Această transformare va avea loc într-o clipeală de ochi şi acest trup nou al credinciosului va fi reunit cu sufletul său. Unde va avea loc această reuniune? Pe nori, când cu toţii îl vom întâlni pe Mesia. Apoi, imediat după aceea, Pavel spune că cei care încă se află în viaţă (credincioşii), care nu au experimentat moartea, vor fi, de asemenea, transformaţi. Şi aceşti credincioşi vor primi un trup nou şi în mod asemănător, vor fi luaţi pe cer ca să-L întâlnească pe Yeshua, şi astfel, toţi credincioşii vor fi cu Mesia pentru totdeauna.

Acesta este unul dintre motivele pentru care Scriptura spune, *„Mângâiaţi-vă unii pe alţii cu aceste cuvinte”*. Există o propoziţie foarte semnificativă în acest pasaj (vezi 1 Tesaloniceni 4: 17). Citim că Mesia Yeshua va coborî cu strigătul unui arhanghel. Acest strigăt va avea loc în acelaşi timp în care Yeshua ne va „răpi” sau ne va

„lua” sau ne va „aduna”, indiferent de traducerea folosită. Acest cuvânt este foarte important. Cuvântul grecesc este άρπάζω. Acest cuvânt vorbeşte despre a fi luat, adunat, răpit; **într-un mod foarte rapid.** Când ne uităm la acest cuvânt în forma gramaticală folosită de Pavel, învăţăm două lucruri importante, în primul rând, cuvântul se află la timpul viitor. Acest lucru înseamnă că acest eveniment nu a avut încă loc, şi, în al doilea rând, cuvântul se află la diateza pasivă. De ce este importantă diateza pasivă? Diateza pasivă înseamnă că cineva nu poate face această acţiune pentru el însuşi, ci trebuie să o primească de la altă sursă. Aşadar cine este acela care aduce acest eveniment? Contextul cere să fie Mesia Yeshua. El este cel care ne va aduna şi ne va răpi la clipeala ochiului. Acest cuvânt grecesc, când este tradus în latină, formează baza pentru motivul pentru care teologii folosesc cuvântul Răpire.

Din nou, potrivit cu 1 Tesaloniceni 4: 17, credincioşii vor fi răpiţi în văzduh, şi vor fi şi schimbaţi. În aceste momente vor primi noile lor trupuri. Există un alt loc în Scriptură care trebuie examinat, unde Pavel spune, din nou, că Răpirea este o taină, un mister. De ce este acest lucru important? Deoarece, un mister este ceva care nu a fost revelat niciodată profeţilor. Este ceva despre care nu citim în Vechiul Testament. În mod similar, nici iudaismul nu-l menţionează. Aşadar, ar trebui să devină destul de clar pentru cititor că Răpirea este într-adevăr, un mister. Care este natura acestui mister? Răpirea este un privilegiu special pentru cei ce cred în Yeshua. Care este esenţa acestui privilegiu?

Am menţionat mai devreme când am făcut referire la 1 Tesaloniceni 5 că Dumnezeu nu. A rânduit pe cei credincioşi să experimenteze mânia lui Dumnezeu, ci mai degrabă, să primească mântuirea Sa. Haideţi să ne oprim puţin şi să învăţăm ceva. Trebuie să învăţăm că promisiunea pe care Dumnezeu o oferă credincioşilor, pe care Pavel o numeşte **Binecuvântata noastră nădejde** şi pe care teologii o numesc în mod frecvent **Răpirea,** este o

promisiune care dezvăluie faptul că cei credincioşi nu se vor afla în această lume când va veni mânia lui Dumnezeu. Ci mai degrabă, Yeshua va veni şi ne va răpi repede şi ne va lua să fim cu El în cer până ce împărăţia Milenară va fi stabilită la A doua sa venire.

Este foarte obişnuit ca atunci când teologii fac referire la Răpire, ei fac acest lucru în lumina unui cuvânt foarte semnificativ. Acest cuvânt este **Necazul cel mare.** De fapt, mult din ceea ce se crede despre Răpire şi timpul când va avea loc Răpirea, are de-a face cu conceptul de **Necazul cel mare.** Trebuie să înţelegem că există **două cuvinte în limba greacă** care sunt foarte importante pentru a ajuta persoana să aibă o perspectivă corectă a Răpirii. Primul cuvânt este ὀργή care înseamnă mânie, şi fac referire doar la mânia lui Dumnezeu. Din nou, cel credincios trebuie să-şi amintească promisiunea oferită de 1 Tesaloniceni 5: 9; şi anume că cei care cred în Evanghelia lui Yeshua nu vor experimenta mânia, adică mânia lui Dumnezeu.

Al doilea cuvânt în limba greacă este θλῖψις, care înseamnă necaz. Chiar dacă aceste două cuvinte sunt înrudite, nu sunt identice în semnificaţie. De ce? Putem spune că întreaga mânie este un necaz, dar nu toate necazurile sunt mânia lui Dumnezeu. De multe ori oamenii experimentează greutăţi şi perioade grele. Ei de asemenea, pot fi persecutaţi şi putem pune toate aceste lucruri sub eticheta de necaz. Cu toate acestea, când vorbim despre mânia care va cădea asupra lumii în zilele din urmă, există o sursă foarte specifică a acestei mânii, şi este Dumnezeu. **Vom învăţa mai târziu în acest studiu, că există un anume eveniment care va precede mânia lui Dumnezeu.**

Când teologii fac referire la Răpire, ei o definesc prin cuvântul necaz. Unii oameni vor spune, cu privire la Răpire: „Eu cred într-o **Răpire înainte de necazul cel mare”.** Acest lucru înseamnă că Răpirea va avea loc înainte de cei şapte ani de necaz despre care Daniel a vorbit în Daniel 9. Voi vorbi despre această profeţie în

detaliu, în câteva momente. Alţii vor spune: „Eu cred că Răpirea va avea loc la mijlocul celor şapte ani de necaz”, aşa că această perspectivă se numeşte **Răpiien din mijlocul necazului.** Alţii cred că Răpirea va avea loc după perioada de necaz, aşa că se numeşte **Răpirea după necaz.** Există o altă perspectivă. Această perspectivă se numeşte **Răpirea înainte de infinie.** Potrivit acestei perspective, Răpirea va avea loc imediat înainte ca mânia lui Dumnezeu să cadă asupra pământului. Această perspectivă a fost prezentată de Marvin Rosenthal în cartea sa intitulată *„The Prewrath Rapture of the Church” (Răpirea bisericii înainte de mânie)* publicată de Thomas Nelson în 1990. Această perspectivă a fost prezentată mai devreme de către Robert Van Kämpen.

Este important să ne amintim că, potrivit cu 1 Tesaloniceni 5: 9, promisiunea Răpirii **(Binecuvântata noastră nădejde),** este aceea că cei credincioşi nu vor experimenta mânia lui Dumnezeu. Am spus că există patru perspective asupra Răpirii. Acestea simt **înaintea necazului, în mijlocul necazului, după necaz** şi acum, Răpirea bisericii **înainte de mânie.** În această carte, aş dori să mă concentrez doar pe două perspective, din moment ce atât perspectiva cu răpirea în **mijlocul necazului** şi cea **după necaz** duc lipsă de un sprijin biblic semnificativ. Aşadar, mă voi concentra pe **Răpirea înainte de necazul cel mare,** şi **Răpirea înainte de mânie,** deoarece ambele perspective au o bază puternică în Biblie.

Cred că este foarte important să cunoaşteţi poziţia mea. Ofer această afirmaţie ca şi o declaraţie. Eu cred în **Răpirea înainte de mânie.** Nu sunt într-un acord total cu cea a lui Rosenthal şi Van Kämpen, dar asemănător. Vreau să realizezi că această perspectivă **înainte de mânie** nu este doar un alt nume pentru Răpirea **în mijlocul necazului.** Există câteva puncte pe care cei care urmăresc Răpirea din mijlocul necazului le cred, pe care eu nu le cred, şi invers.

Aş vrea de asemenea să te avertizez că mulţi dintre cei care cred în perspectiva **înainte de necaz**

distorsionează perspectiva **înainte de mânie** atribuind lucruri acestei perspective care nu-i aparţin. Alţii nu o. Înţeleg şi atunci atacă această perspectivă, bazaţi pe neînţelegerea lor sau bazaţi pe o falsă reprezentare a perspectivei. Aş dori să vă arăt câteva exemple ale acestui fapt.

Te rog să reţii faptul că o mare parte din critica la care voi răspunde este dintr-un articol scris de către un prieten de-al meu, Dr. David R. Reagan, pe care-l respect şi-l admir. Sub nicio formă nu îmi doresc ca aceasta să fie văzută ca o critică la adresa acestui credincios preţios în Yeshua, ci ca şi un dezacord asupra unei probleme. Dr. Reagan este fondatorul şi directorul Lamb Lion Ministries, pe care o susţin foarte mult. Numele acestui articol este „The PreWrath Rapture: Is there any validity to this concept?" (Răpirea înainte de mânie: există vreo validitate a acestui concept?)

Unii au spus (Dr. Reagan) că numele de „Premânie" (înainte de mânie) *„este vag, deoarece nu oferă nicio indicaţie a momentului în care va avea loc Răpirea în relaţie cu Necazul cel mare".* Acest lucru este foarte adevărat şi există doar un motiv pentru el. Secţiunea din cartea Daniel 9 care vorbeşte despre perioada de şapte ani de necaz nu face aluzie la Răpire. Acest lucru nu ar trebui să ne surprindă, din moment ce deja am stabilit faptul că **Răpirea este un mister,** adică, nu se găseşte în Vechiul Testament. Doar pentru că alţii au ales să definească Răpirea în legătură cu această perioadă de necaz, nu înseamnă că o poziţie care nu urmează acest format ar trebui să fie criticată, în mod special când scopul principal al numelui este de a sublinia semnificaţia mâniei lui Dumnezeu în ceea ce priveşte momentul când va avea loc Răpirea. Chiar dacă perspectiva **înainte de mânie** recunoaşte că Răpirea va avea loc în a 70-a săptămână a lui Daniel, a ales în mod intenţionat să nu se definească în raport cu această perioadă de şapte ani. Ci mai degrabă, vrea doar să sublinieze că Răpirea va avea loc imediat

înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată pe pământ. În timp ce este adevărat că perspectiva **înainte de necaz** înţelege, de asemenea, că Răpirea va avea loc înainte de mânia lui Dumnezeu, diferenţa este că această perspectivă se defineşte nu în raport cu mânia lui Dumnezeu, ci în lumina a celor şapte ani finali (a 70-a săptămână a lui Daniel) şi susţine în mod fals că întreaga perioadă de şapte. Ani consistă din mânia lui Dumnezeu, un punct pe care nu-l pot dovedi.

Dr. Reagan alege să inventeze un nou termen pentru perspectiva înainte de mânie, care prezintă într-o lumină falsă această perspectivă. El a ales în mod voit să numească perspectiva înainte de mânie ca şi ***„Perspectiva Răpirii la trei sferturi de necaz”.*** Cu alte cuvinte, când cei care cred în perspectiva înainte de mânie spun că mânia lui Dumnezeu este cea care determină când va avea loc Răpirea, şi nu ar trebui definită în termenii necazului lui Daniel. Totuşi, Dr. Reagan plasează **independent** denumirea de „Trei sferturi” asupra perspectivei fără nicio evidenţă că aderenţii la această perspectivă cred că, Răpirea va avea loc în acel moment al perioadei de necaz. De fapt, mulţi dintre cei care cred în Răpirea înainte de mânie înţeleg că Răpirea va avea loc foarte aproape de mijlocul perioadei de necaz. Cu toate acestea, din moment ce mulţi dintre cei ce cred în perspectiva că Răpirea va avea loc la Mijlocul perioadei de necaz, sunt respinşi de susţinătorii perspectivei înainte de mânie, un termen diferit este de preferat. Te rog să notezi că din moment ce există diferenţe semnificative între perspectiva Răpirii în mijlocul necazului şi perspectiva Răpirii înaintea mâniei, este incorect să punem aceste perspective împreună.

Dr. Reagen, de asemenea, obiectează Răpirea înainte de mânie, deoarece *„încalcă cronologia cărţii Apocalipsa. Ordinea evenimentelor care apare în cartea Apocalipsa plasează în mod clar, atât judecăţile peceţii cât şi Judecata trâmbiţelor în prima jumătate a săptămânii şaptezeci a lui Daniel”.*

Dr. Reagan spune acest lucru ca şi un fapt clar. Totuşi, el **nu oferă** nicio evidenţă Scripturală pentru a susţine perspectiva sa. Ci mai degrabă, el îndrumă oamenii spre diagrama sa. Această diagramă cu siguranţă **nu reflectă** înţelegerea mea asupra **Răpirii înainte de mânia lui Dumnezeu.** În mod respectuos nu sunt de acord cu prietenul meu. Voi discuta despre **judecăţile peceţilor** mai târziu în această carte.

Există o altă problemă care înconjoară studiul despre Răpire. Problema este **Iminenţa. Doctrina Iminenţei** spune că Răpirea poate avea loc în orice moment şi nu există niciun eveniment specific profetic care trebuie să aibă loc înainte de Răpire. Acesta este unul dintre cele mai puternice puncte ale lui Dr. Reagan împotriva perspectivei **Răpirii înainte de mânie.** Întrebarea la care trebuie să răspundem este dacă Biblia învaţă această doctrină. Dr. Reagan oferă nouă texte din Scriptură pentru a demonstra suportul Biblic pentru iminenţă. Este mai corect să examinăm aceste texte.

Matei 24: 44*: „De aceea, şi voi fiţi gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiţi”.*

Aş sugera că acest verset este textul primordial pe care se bazează doctrina iminenţei. Raţionamentul este că din moment ce nimeni nu ştie momentul în care Yeshua se va întoarce, acesta poate fi **oricând.** Aceasta nu este o concluzie logică. Doar pentru că nu ştim timpul unui anumit eveniment, nu înseamnă că acest eveniment poate avea loc oricând. Sunt, bineînţeles, de acord că nimeni nu ştie când se va întoarce Mesia, dar, crezând că **Urâciunea pustiirii** despre care vorbeşte profetul Daniel trebuie să aibă loc înainte de Răpire, nu încalcă în niciun fel principiul enunţat în Matei 24: 44.

1 Corinteni 1: 7*: „Aşa că nu duceţi lipsă de niciun fel de dar în aşteptarea arătării Domnului nostru Iisus Hristos”.*

Şi eu aştept cu nerăbdare întoarcerea lui Mesia. Credinţa că unele evenimente profetice trebuie să aibă loc înainte, nu slăbeşte dorinţa mea sau nerăbdarea mea

pentru Răpire. De fapt, putem chiar spune că atunci când cineva aşteaptă să vadă anumite evenimente profetice, de fapt creşte aşteptarea pentru Răpire. Am auzit mulţi învăţători ai Bibliei pe care îi respect şi care sunt de acord cu perspectiva **Răpirii înainte de necaz** a Dr. Reagan, care au spus despre anumite lucruri ce se întâmplă în Israel şi care arată spre faptul că întoarcerea lui Yeshua este aproape. Dacă nu există evenimente specifice care trebuie să aibă loc înainte de Răpire, atunci de ce anumite evenimente arată spre apropierea întoarcerii lui Yeshua? Cu alte cuvinte, nu putem să fim de ambele păreri. Dacă **Răpirea** este iminentă şi nimic nu trebuie să aibă loc înainte ca să se întâmple, atunci de ce anumite evenimente oferă informaţii cu privire la momentul **răpirii** ca având loc.

Galateni 3: 20 *„Dar cetăţenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm ca Mântuitor pe Domnul Iisus Hristos, Mesia Yeshua”.*

Din nou spun, şi eu îl aştept pe Yeshua. Acest verset nu spune nimic despre venirea Sa, ci doar că cel credincios ar trebui să-L aştepte. Acest lucru neagă cumva evenimentele profetice ce trebuie să aibă loc înainte de Răpire? Cu siguranţă că nu. Realizez faptul că cei care cred în **Răpirea înainte de necaz** doar spun că nu trebuie să aibă loc niciun eveniment profetic înainte de Răpire, şi nil că există imposibilitatea ca un eveniment profetic să aibă loc înainte de Răpire. Deci, de fapt, acest verset nu face referire la o Răpire iminentă, ci doar că trebuie să-L aşteptăm pe Yeshua.

Filipeni 4: 5 *„Blândeţea voastră să fie cunoscută de toţi oamenii. Domnul este aproape”.*

Acest verset doar ne spune că Domnul este aproape. În niciun caz, acest verset nu interzice ca anumite evenimente să preceadă venirea Domnului. Ba mai mult, Pavel a scris acest verset în urmă cu aproape 2000 de ani.

Coloseni 3: 4 *„Când se va arăta Hristos, viaţa voastră, atunci vă veţi arăta şi voi împreună cu El în*

slavă”.

Acest verset începe cu o construcţie foarte importantă. Primul cuvânt în limba greacă este οταν. Se poate traduce ca şi „Când” sau „Ori de câte ori”. Eu am ales să-l traduc ca şi „Ori de câte ori”, deoarece această expresie apare într-o propoziţie subiectivă. Te rog să notezi faptul că verbul în această propoziţie este φανερωθη. Acest cuvânt apare în forma conjunctivul aorist pasiv. Conjunctivul este un mod gramatical al condiţiei sau al incertitudinii. Cu alte cuvinte, fie există o condiţie care trebuie întâlnită pentru ca Yeshua să fie manifestat sau este ceva nesigur în ceea ce-L priveşte pe Yeshua fiind manifestat. Bineînţeles că nu este niciuna, El se va manifesta, dar exact atunci când va apărea. Majoritatea traducerilor în limba engleză traduc verbul *φανερωθή* ca şi simplu „va apărea”, (în limba română apare ca şi „când se va arăta”) în timp ce eu aleg fraza „ar trebui să fie manifestat”. În mod frecvent, conjunctivul este exprimat cu acest cuvânt „shall” (tradus ca şi „ar trebui”). Acest lucru este pentru a arăta condiţia care trebuie întâlnită sau nişte aspecte nesigure cu privire la eveniment sau la ceea ce trebuie să aibă loc. Un alt motiv pentru care am ales fraza „ar trebui să fie manifestat” este datorită verbului care se află la diateza pasivă. Scopul diatezei pasive este de a dezvălui că cineva trebuie să facă ceva pentru ca evenimentul să aibă loc. Putem fi liberi să dezbatem că ceea ce va determina întoarcerea lui Mesia pentru a-i aduna pe cei credincioşi este, pur şi simplu, comanda Domnului (Dumnezeu Tatăl) sau nişte evenimente profetice. Cu toate acestea, un lucru este sigur, acest verset nu cere o Răpire iminentă. Ci spune simplu, că atunci când Mesia va fi manifestat, atunci cei credincioşi vor apărea cu El în glorie.

1 Tesăloniceni 1: 10 *„Şi pentru a-L aştepta din ceruri pe Fiul Lui, pe care L-a înviat din marţi, pe Iisus, care ne scapă de mânia ce vine”.*

Aici, din nou, cititorului i se spune doar să-L aştepte pe Yeshua. Versetul nu spune absolut nimic dacă venirea

lui Yeshua este aproape sau departe, ci doar că El vine şi că cei credincioşi ar trebui să-L aştepte. Să observăm că mânia este menţionată. **Acest verset ne oferă un suport puternic pentru perspectiva înainte de mânie, deoarece Răpirea va scăpa pe cei credincioşi de la mânia lui Dumnezeu şi nu doar de o perioadă de necaz.**

1 Tesăloniceni 5: 6 *„De aceea să nu dormim ca ceilalţi, ci să veghem şi să fim treji”.*

Atunci când a învăţat despre Vremurile din urmă, Yeshua mereu le-a spus ucenicilor săi ca să vegheze. De fapt, El a folosit acelaşi cuvânt care apare în acest verset: *γρηγορώμεν.* **Dacă răpirea este într-adevăr un eveniment care este iminent, atunci pentru ce ar trebui să veghem?** Nu văd din acest verset, nici din altele pe care Dr. Reagan le oferă în articolul său, ca şi evidenţă pentru Doctrina iminenţei. În mod cert, cred că trebuie să aşteptăm venirea sa şi că Răpirea este aproape! De fapt, eu chiar cred că există semne astăzi care avertizează creştinii că ar trebui să aşteptăm Răpirea foarte curând.

Tit 2: 13 *„Aşteptând fericita noastră nădejde şi arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu şi Mântuitor, Iisus Hristos”.*

Acest verset este foarte asemănător cu altele pe care Dr. Reagan le-a oferit ca şi dovadă a Răpirii ca fiind un eveniment iminenţ. Nu sunteţi de acord că acest verset spune simplu că fiecare credincios trebuie să aştepte cu entuziasm Răpirea? Este complet eronat din punct de vedere exegetic să punem din acest verset orice perioadă pentru Răpire. Bineînţeles, unii vor spune că exact aceasta este ideea. Deoarece nimeni nu poate spune un timp specific pentru Răpire, atunci poate avea loc oricând. Problema cu această perspectivă este că ea construieşte o doctrină pe o posibilitate, în loc să construiască pe o dovadă Biblică clară, în al doilea rând, există mult suport Scriptural pentru anumite evenimente care vor avea loc înainte ca Răpirea să aibă loc. **Mai târziu, în acest studiu, vom prezenta un astfel de suport Biblic şi**

cititorul trebuie să decidă dacă aceste pasaje Biblice sunt convingătoare sau nu.

I

Apocalipsa 16: 15*: „fată, Eu vin ca un hoţ. Ferice de cel ce veghează şi îşi păzeşte hainele, ca să nu umble gol şi să i se vadă ruşinea!”*

Yeshua venind ca **„un hoţ în noapte”,** cântăreşte mult pentru prietenii mei care se ţin de **Răpirea înainte de necaz.** Şi aceasta pentru că hoţii nu îşi anunţă venirea. Ideea de aici este aceea că din moment ce un hoţ vine neaşteptat, la fel este şi cu Răpirea. Acest lucru sună rezonabil, dar o privire mai îndeaproape demonstrează altceva. În 1 Tesaloniceni 5 este discutată această problemă. Când Yeshua este descris ca venind ca şi un hoţ în noapte, spune:

1 Tesaloniceni 5: 2 *„Pentru că voi înşivă ştiţi foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoţ noaptea”.*

Vă rog să observaţi că există într-adevăr semne care preced Ziua Domnului. Pavel spune în 1 Tesaloniceni 5: 3 că atunci *„Când vor zice: «Pace şi linişte!»; atunci o prăpădenie neaşteptată va veni”***. De fapt, Pavel continuă să spună în următorul verset că cei credincioşi *„Nu sunteţi în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoţ”***. Termenul de Ziua Domnului se referă la timpul când Dumnezeu îşi va vărsa mânia Sa. Aşadar, acest verset de fapt leagă Răpirea de mânia lui Dumnezeu.

În scrisoarea către biserica din Sardes, congregaţiei i se spune:

Apocalipsa 3: 3 *„Adu fi aminte dar cum ai primit şi auzit! Ţine şipocăieşte-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoţ şi nu vei şti în care ceas voi veni peste tine”.*

Acest verset este foarte important cu privire la întoarcerea lui Yeshua. Confirmă puternic faptul că urmaşii săi au primit porunca de a veghea şi de a trăi o viaţă de pocăinţă, şi făcând acest lucru, ei vor şti că întoarcerea Sa, adică Răpirea, este aproape; dar, ei nu vor şti ziua şi ora. Fiecare cititor trebuie să decidă dacă versetele oferite de

Dr. Reagan pentru dovada Biblică pentru o Răpire iminentă sunt suficiente pentru a justifica **doctrina iminenţei,** care sunt de bază pentru **Răpirea înainte de necaz.** Haideţi să ne întoarcem la un alt aspect important în dezbaterea Răpirii.

Am văzut că termenul de Necaz are o mare relevanţă atunci când discutăm despre Răpire. Versetul cheie în ceea ce priveşte perioada de necaz este din cartea Daniel 9. La finalul acestui capitol este o foarte cunoscuta profeţie a celor 70 de săptămâni ale lui Daniel. Înainte de a trece mai departe, este important să înţelegem că Daniel nu vorbeşte despre 70 de săptămâni, adică de 490 de zile, ci profetul face referire la perioade de şapte ani, sau un total de 490 de ani! Profeţia celor 70 de săptămâni are de-a face cu stabilirea împărăţiei lui Dumnezeu, ocupându-se perfect cu problema păcatului şi o conduce spre o neprihănire veşnică. Ierusalimul se află în inima profeţiei, la fel ca şi Templul şi Mesia.

Mai jos este textul în ebraică din Daniel 9: 26.

שדקזזו רקו ו״ל וו. חלשמ תרכל משו ם? שש פיעיבשה יכחא

תוממש וזצגקג «**py** ד? ו ף?עשב וצקו יאבה דיגנ סע ת? זקשי זזמזזל**.**

O traducere literară a acestui verset ar fi:

„Ez *după 62 de săptămâni, Mesia va fi tăiat, dar nu pentru El însuşi, şi Oraşul şi (locul) Sfânt vor fi distruse (de) oamenii prinţului care vine şi sfârşitul său (va fi) cu un potop (adică rapid) şi până la sfârşitul războiului va fi dènumită – devastare!”*

Daniel vorbeşte despre ceva ce va avea loc după o perioadă de 62 de săptămâni sau **434 ani.** Cititorului i se spune mai devreme (vezi versetul 25) că **49 de ani** au trecut deja, deci, de fapt, o perioadă de **483 de ani (43449483)** s-a scurs.

În acest verset, ni se spune că Mesia va fi tăiat תרכל**.** Acest cuvânt din ebraică are o semnificaţie foarte importantă în Scriptură. Acest cuvânt este folosit şi pentru a încheia un legământ. În limba ebraică nu putem spune: „Hai să facem un legământ!” sau „Dumnezeu a făcut un

legământ”. Ci trebuie să spunem: „Hai să tăiem un legământ” sau „Hashem a tăiat un legământ”. Când acest verset spune că Mesia va fi tăiat, se referă clar la moartea Sa. Alegerea cuvântului în ebraică ורכ1ו ne dezvăluie că moartea lui Mesia va stabili un legământ, adică **Noul Legământ.** Unde vedem acest lucru ca fiind învăţat în Scriptură? Răspunsul este în Evanghelii, când Mesia se afla cu ucenicii săi în ajunul Paştelui şi El spune*: „Acesta este sângele Meu, sângele Legământului celui Nou”*. Yeshua a spus acest lucru când a instituit **Cina cea de taină.**

Când cineva este tăiat, bineînţeles că sângerează. Ceea ce Daniel ne dezvăluie aici este că Mesia va muri şi că moartea sa va crea sau va face un legământ nou care este validat de sângele Lui. Acest lucru este foarte important. Daniel afirmă şi că moartea lui Mesia *„Nu este pentru El însuşi”* ויו ול. Ce înseamnă această frază? Moartea lui Yeshua de pe cruce nu a fost pentru El însuşi, adică El nu a beneficiat de ea. Atunci de ce a făcut-o? Nu pentru El însuşi, ci pentru omenire; **pentru a se ocupa de problema păcatului.** Acesta este unul dintre principalele lucruri despre care a vorbit profeţia. Apoi, oraşul, adică Ierusalimul şi **Locul Sfânt,** referindu-se la zona Templului, vor fi distruse.

Cititorul trebuie să realizeze că cei 483 de ani au ajuns la sfârşit cu răstignirea, adică cu moartea lui Yeshua. Apoi, Ierusalimul, inclusiv Templul, au fost distruse. Distrugerea Ierusalimului şi celui de-al doilea Templu din 70 d.Hr. au slujit ca semne care au confirmat validitatea acestei profeţii. Acest lucru înseamnă că cititorul nu trebuie doar să accepte semnificaţia morţii lui Yeshua ca şi stabilind Legământul Nou, dar şi ceea ce se mai menţionează în această profeţie că va avea loc în **ultimii şapte ani,** adică în **săptămâna 70 a lui Daniel.**

Când ne uităm la sfârşitul capitolului 9 din Daniel, profeţia este împărţită în părţi distincte. Am spus deja că primele 69 de săptămâni sau 483 de ani se încheie cu răstignirea lui Yeshua. Deci, ştim când se încheie cei 483

de ani, dar ce a iniţiat această perioadă? Răspunsul se află în Daniel 9: 25. În acest verset ni se spune că perioada începe cu un decret „de a zidi Ierusalimul din nou”. Din nefericire, există o dorinţă frecventă de a lua revelaţia Scripturii dincolo de ceea ce ne dezvăluie Cuvântul lui Dumnezeu, învăţătorii Bibliei au încercat să pună data exactă a acestui decret şi chiar şi numărul de zile dintre decret şi răstignire. Permite-mi să spun că eu cred în acurateţea acestei profeţii. Cu toate acestea, eu nu cred că cineva din zilele noastre poate să dateze exact evenimentele relatate. Din nou, aceasta nu se datorează unei insuficienţe în ceea ce priveşte această profeţie, ci mai degrabă imposibilitatea de a data evenimente din această perioadă de timp cu o precizie exactă a zilei.

Spre exemplu, este foarte comun astăzi, când ne uităm la interpretarea timpului, să folosim naşterea lui Yeshua ca şi punctul de început. Aşadar, s-a crezut că Yeshua s-a născut în anul zero. Cu toate acestea, istoricii de astăzi realizează că de fapt Yeshua nu s-a născut în anul zero. Când ne uităm la evenimente, trebuie să punem moartea lui Irod undeva aproximativ în anul 2 î.Hr. Aceasta este o problemă deoarece Irod trăia când Mesia s-a născut. Dacă Irod a murit în anul 2 î.Hr. şi Irod a dat un decret cu puţin înainte să moară ca toţi copiii de parte bărbătească de la doi ani în jos să fie omorâţi, înseamnă că Mesia s-a născut undeva cu doi ani înainte de moartea lui Irod, adică aproximativ anul 4 – 5 î.Hr.

În realitate, această dezbatere cu privire la momentul exact al naşterii lui Mesia încă are loc. Aşadar, atunci când mergem în trecut cu 2000 de ani, există o marjă de eroare de aproximativ 2 – 4 ani. Când luăm în considerare decretul care a fost dat în zilele lui Neemia, care a început în anul 438, maga de eroare este de aproximativ 15 ani. Din nou, profeţia lui Daniel este perfect precisă, dar astăzi, istoricii nu pot data cu atâta precizie lucrurile. Sunt conştient că au fost scrise cărţi întregi care oferă date specifice pe calendarul Gregorian pentru decretul dat în zilele lui Neemia şi despre răstignirea lui Yeshua (o astfel

de carte a fost scrisă de către Dwight Penţecost), dar adevărul este că nu ai cum să fii atât de precis. Ceea ce aceste persoane fac este să presupună că anul evreiesc are 360 de zile şi că luna din calendarul evreiesc are 30 de zile. Apoi ei înmulţesc 483 (pentru numărul anilor profeţiei) cu 360 (numărul de zile pe care mulţi le presupun, deşi în mod incorect, că există într-un „an evreiesc”) ajungând la un total de 173.880 de zile. O problemă care există printre mulţi, este aceea că anul evreiesc nu are 360 de zile. Presupunerea că luna evreiască are 30 de zile este incorectă. În realitate, lunile evreieşti au fie 29, fie 30 de zile.

Calendarul gregorian este un calendar solar, deoarece durează *365V4* zile pentru ca pământul să facă înconjurul soarelui. Acesta este diferit faţă de calendarul evreiesc, care este atât lunar cât şi solar. Cei care oferă calcule pentru a ajunge la date precise fac o altă greşeală semnificativă. Ei nu realizează că şi calendarul evreiesc are un „an bisect” הנש תרבועמ. Un an obişnuit evreiesc are de fapt 353 – 355 de zile. Numărul poate să varieze uşor. Într-un an evreiesc bisect care are loc la fiecare 2 – 3 ani, există între 383 – 385 de zile. Ceea ce trebuie să înţelegem este că atunci când oferim o perioadă extinsă de timp (483 de ani din profeţia lui Daniel), calendarul evreiesc şi calendarul gregorian vor avea acelaşi număr de zile, cu mai puţin sau mai mult cu o zi sau două. Faptul că aceste persoane au prezentat calcule care au ignorat aceste fapte, demonstrează lipsa lor de expertiză şi de ce concluzia lor trebuie să fie ignorată. Spre exemplu, Churck Missler, pentru care am un mare· respect, îşi bazează concluzia şa pe o presupunere greşită, când ajunge la datele de 14 martie 445 î.Hr. pientru decretul lui Neemia şi 6 aprilie 32 d.Hr. Pentru răstignire.

Majoritatea cercetărilor s-au bazat pe o informaţie oferită de British Royal Observatory *(Observatorul regal)* şi comunicată de către DL Robert Anderson.

Am menţionat anterior că atunci când Noul

Testament vorbeşte despre un mister, se referă la ceva ce nu a fost discutat în Vechiul Testament. Un astfel de mister este Biserica. Profeţii nu au văzut nimic cu privire la o eră a bisericii, sau stabilizarea bisericii fiind stabilită. Doar după ce Mesia a fost tăiat la răstignire, când imediat după aceea, a fost stabilită Biserica. Perioada de timp la care se face referire ca şi **Era Bisericii** este incertă. **Când se încheie Era Bisericii?** Perspectiva Răpirii înainte de necazul cel mare afirmă în mod accentuat că Era Bisericii se încheie imediat înainte de începutul **săptămânii şaptezeci a lui Daniel,** adică ultimii **şapte ani.** Există vreun text biblic care poate fi oferit ca şi suport pentru această afirmaţie curajoasă? Răspunsul este că nu există. Raţionamentul lor este că Biserica nu a fost parte din primele 69 de săptămâni, 483 de ani, prin urmare, Biserica nu va fi parte din ultimii 7 ani. Cu alte cuvinte, ei susţin că deoarece Biserica nu este menţionată în profeţia lui Daniel despre cele 70 de săptămâni, este incorect să includem Biserica în orice parte a acestei profeţii. Problema este că Biserica este numită un mister de către Pavel şi nu se face referire la ea într-un mod clar în niciuna dintre scrierile vechi testamentale.

Atunci când examinăm ceea ce Daniel spune despre săptămâna finală (ultimii şapte ani înainte de împărăţia Milenară) învăţăm că există un **prinţ** care vine. Prinţul este antihristul, şi Daniel spune că prinţul va face un legământ puternic, o perioadă de şapte ani. În această profeţie, există o subliniere clară asupra **mijlocului săptămânii.** La jumătate, adică la 3 ani jumate, sau 42 de luni, când ceva va avea loc. Daniel spune că, jertfele şi danirile vor înceta”. Cuvântul pentru „încetat” este acelaşi cuvânt din care a derivat cuvântul Sabat sau Shabbat. Va avea loc o încetare a jertfelor şi darurilor, lucru care implică că va exista un Templu funcţional la acea vreme. Putem de asemenea să discernem că ceea ce va avea loc se va întâmpla la Templu. Daniel numeşte acest eveniment **Urâciunea Pustiirii.**

Acesta este un eveniment foarte important şi va juca

un rol important în discuţia noastră despre **Binecuvântata noastră nădejde.** Pavel şi Yeshua însuşi a făcut aluzie la acest eveniment pentru a ajuta cititorul să înţeleagă **Zilele din urmă.** Aş spune chiar că acest eveniment, **Urâciunea Pustiirii,** este evenimentul care va aduce la **Sfârşitul erei bisericii,** adică **Răpirea.** Revizuind cuvintele lui Daniel din capitolul 9 şi versetul 27, prinţul care va stabili un legământ cu mulţi pentru o săptămână, adică pentru o perioadă de şapte ani, este **antihristul.**

Când studiem Daniel 9: 24 – 27, şi examinăm perioada finală de şapte ani, **a şaptezecea săptămână a lui Daniel,** este imposibil să afirmi că în timpul întregii perioade de şapte ani, Dumnezeu îşi va revărsa mânia Sa. În timp ce necazul va avea loc în această perioadă, este absolut necesar pentru cititor să discearnă **sursa** necazului. Aşadar, una din cele două păreri a perspectivei **Răpirii înainte de necaz nu poate fi** dovedită sau confirmată de Scriptură, această părere fiind aceea că în timpul întregii săptămâni şaptezeci a lui Daniel (ultimii şapte ani) Dumnezeu îşi revarsă mânia Sa. Vom discuta mai târziu, pe parcursul acestei cărţi, de ce putem fi absolut siguri că în timpul săptămânii şaptezeci a lui Daniel, nu toate necazurile au loc datorită mâniei lui Dumnezeu. Mânia lui Dumnezeu va începe doar după ce are loc Urâciunea Pustiirii, pecetluirea lui Israel, şi Răpirea.

O altă persoană care şi-a exprimat părerile faţă de perspectiva**înainte de mânia lui Dumnezeu** este George W. Zeller pe care Dr.

Reagan îl citează în articolul său. Ofer acest citat ca şi un exemplu pentru o metodologie exegetică greşită. Mr. Zeller menţionează populaţia pământului fiind redusă cu un sfert. El spune:

„... Susţinătorii perspectivei înaintea mâniei fac distincţia nebiblică dintre peceţi, trâmbiţe şi cupe. Garantează într-adevăr Biblia o astfel de distincţie? A spune că o judecată (ca şi judecăţile peceţilor), care

reduce populaţia lumii cu un sfert, nu are nimic de-a face cu mânia lui Dumnezeu este incredibilă (vezi Apocalipsa 6: 7 – 8, a patra pecete a judecăţii)".

Dl. Zeller nu oferă niciun suport Scriptural pentru a justifica unirea **peceţilor, trâmbiţelor** şi **cupelor judecăţii.** Care este scopul ca aceste judecăţi să fie unite de Dl. Zeller? Singura explicaţie pentru care le uneşte este aceea că el înţelege fiecare dintre aceste judecăţi (pecete, trâmbiţe şi cupe) ca având legătură cu mânia lui Dumnezeu. Singura bază pentru perspectiva sa este aceea că o judecată care reduce populaţia pământului cu un sfert trebuie să fie mânia lui Dumnezeu.

Acesta este un exemplu excelent a unei metodologii defectuoase a interpretării biblice. Dl. Zeller se convinge pe el însuşi că un astfel de eveniment oribil trebuie să fie mânia lui Dumnezeu. Este foarte nepotrivit să faci afirmaţii teologice bazate pe raţionamentul uman. Oricât de oribil va fi ca un sfert din omenire să moară, acest eveniment catastrofic compus din primele patru peceţi, **nu trebuie să fie rezultatul mâniei lui Dumnezeu.** De fapt, există o evidenţă Scripturală clară că sursa morţii unui sfert din populaţia lumii este de natură satanică. Ba mai mult, există şi evidenţa pentru a nu uni aceste judecăţi şi a respinge ideea că primele cinci peceţi au de-a face cu mânia lui Dumnezeu.

Itincciivâiitiitn ıoıııııA ıɯıuψıʊ: HAplicu

APOCALIPSA 6

lâxisift 0 i‘cinle unică între primele patru peceţi, deoarece fiecare (Unire neesic pe cei arc de-a face cu fiecare dintre cei care călăresc pe un cal, cei patru călăreţi din Apocalipsa. Aceste peceţi împiedică deschiderea unui sul. Cititorului i se spune că nimeni nu este vrednic să deschidă acest sul, adică să rupă peceţile pentru a putea vedea ce este înăuntru. Nimeni din ceruri, nimeni de pe pământ, nimeni de sub pământ nu este vrednic. Există doar Unul care este vrednic să deschidă sulul şi acesta este **Mielul lui Dumnezeu, Mesia Yeshua.** Faptul că doar Yeshua poate rupe peceţile înseamnă că El se ocupă

de aceste evenimente, dar nu neapărat că este cauza- lor. Cu alte cuvinte, Mesia determină când evenimentele pentru fiecare pecete vor avea loc. Faptul că Yeshua deschide peceţile demonstrează suveranitatea sa şi că Satana nu poate face nimic decât dacă Dumnezeu îi permite. **Cu toate acestea, dacă Dumnezeu permite ceva nu trebuie egalat cu voia Sa.**

Ultimii Şapte ani vor fi o perioadă foarte haotică şi dificilă, cu toate acestea, credincioşii pot fi asiguraţi că în Yeshua, ne aflăm în siguranţă. Cel care te iubeşte atât de mult încât şi-a dat viaţa pentru tine, este în control. Nu Satana este cel care determină aceste lucruri. Indiferent de ceea ce face vrăjmaşul nostru, Dumnezeu trebuie să permită acel lucru, şi la final, răul nu va împiedica scopul final al lui Dumnezeu, stabilirea împărăţiei Sale. Comportamentul satanic care joacă un rol în stabilirea împărăţiei, cu siguranţă nu înseamnă că Satana este un instrument al lui Dumnezeu sau că ar trebui răsplătit pentru comportamentul său păcătos. Totuşi, spunând acestea, Dumnezeul Suveran este liber să folosească răul. De fapt, Dumnezeu este atât de măreţ încât El poate întoarce răul în bine. Din nou, cei care fac răul vor fi pedepsiţi, şi ei nu sunt slujitori adevăraţi ai lui Dumnezeu.

Un bun exemplu al acestui fapt este Nebucadneţar. Nu există nicio îndoială că Dumnezeu l-a folosit pe Nebucadneţar ca să pedepsească împărăţia de Sud a lui Iuda. De fapt, Dumnezeu chiar îl numeşte pe Nebucadneţar slujitorul său în Ieremia 27: 6. Cu toate acestea, aceasta nu înseamnă că Nebucadneţar este un slujitor ca şi Moise care a ascultat de Dumnezeu. Folosirea cuvântului slujitor este doar pentru a arăta că Nebucadneţar este un instrument pe care Dumnezeu îl foloseşte să-şi îndeplinească scopul Său, dar este clar că Nebucadneţar nu acţionează cu o dorinţă de a asculta de Dumnezeu. Ci mai degrabă, el acţionează în păcat, departe de orice gând care are de-a face cu supunerea faţă de Dumnezeul lui Israel.

Atunci când îi studiem pe cei **patru călăreţi,** trebuie

să arătăm că aceşti patru călăreţi au un numitor comun între ei. Vom înţelege uşor acest numitor comun atunci când studiem ultimul călăreţ. Primul călăreţ vine călare pe un cal alb. El vine pentru a cuceri, adică să câştige controlul asupra pământului. Primul călăreţ are un arc. Arcul are legătură cu puterea şi abilitatea sa militară. Textul ne spune că acest călăreţ e capabil să cucerească o mare porţiune a pământului. Trebuie să ne amintim că se află călare pe un cal alb. În acest context, albul transmite supunere. Cu alte cuvinte, primul călăreţ va aduna multă lume sub controlul său, ca să se supună lui.

Apoi, cea de-a doua pecete este ruptă, şi al doilea călăreţ apare călare pe un cal roşu. Roşul are de-a face cu vărsarea de sânge, ca şi în războaie. Ce face acest călăreţ? în timp ce primul călăreţ a cucerit şi a supus, al doilea călăreţ va face război. El este cunoscut pentru faptul că îndepărtează pacea de pe pământ şi pentru că **omoară.** Cititorului i se spune că acest călăreţ are o **sabie măreaţă** în mâna sa cu care omoară.

Al treilea călăreţ se află pe un cal **negru.** Acest cal negru aduce foamete, molimă şi cutremure puternice. În acelaşi fel în care primul călăreţ a avut un arc şi a ieşit să cucerească, şi al doilea călăreţ a avut o sabie şi a ieşit să omoare, al treilea călăreţ va avea un set de **balanţe** (cântar). Care este scopul acestor balanţe? Răspunsul este pentru a cântări lucruri. Trebuie să ne poziţionăm în textul original. În trecut, era foarte comun ca pentru a cunoaşte valoarea unui lucru, să fie bântărit. Acest lucru se potriveşte contextului, deoarece cititorului i se spune care va fi preţul pentru grâu şi orz în timpul acestei perioade de timp. Ceea ce putem discerne este că preţul pentru lucrurile de bază va fi extrem de ridicat în această perioadă. Este menţionat un dinar. Aceasta este plata unui muncitor pe o zi, aşadar, o persoană va trebui să lucreze o zi întreagă să cumpere cantităţi destul de modeste de mâncare.

Dacă o persoană trebuie să lucreze întreaga zi doar pentru a primi mâncare, cum rămâne cu rata la bancă

pentru casă, plata pentru maşină, facturile pentru întreţinere, şi celelalte lucruri de care oamenii au nevoie pentru a supravieţui? Oamenii se vor afla în circumstanţe groaznice. Este important ca cititorul să înţeleagă că aceste peceţi ale judecăţii vor aduce o mare instabilitate în lume. De asemenea, învăţăm din acest pasaj şi din altele care au de-a face cu aceeaşi perioadă de timp că vor avea schimbări în guverne. În mod asemănător, vor exista războaie, aşa cum ne spune şi Mesia*: „războaie şi zvonuri de războaie, popoare sculându-se împotriva altor popoare, oameni împotriva oamenilor*". Vor avea loc şi cutremure, foamete şi molime, exact ceea ce vedem în acest călăreţ al treilea, care se află pe un cal negru. De ce negru? În mod profetic, culoarea neagră este sinonimă cu moartea şi, în sfârşit, ajungem la al patrulea călăreţ.

Acum suntem gata pentru al patrulea călăreţ. Acest al patrulea călăreţ este de fapt compus din toţi ceilalţi. Mulţi savanţi nu reuşesc să discearnă acest lucru. Traducătorii în limba engleză spun că el se afla pe un **cal pestriţ sau cu pete sau pe un cal palid.** Dacă ne uităm cu atenţie la textul din limba greacă, vom descoperi că acest cuvânt are legătură cu produsul chimic care fac plantele verzi. Aşadar, traducerea corectă a textului este un **cal verde. O** astfel de traducere corectă este foarte rar întâlnită. Este posibil să găseşti o paralelă în ebraică a acestuia în Ieremia 30. Contextul acestei secţiuni are de-a face cu o altă perioadă, dar putem învăţa semnificaţia culorii verzi. În această secţiune Ieremia pune o întrebare.

Profetul spune*: „Nasc bărbaţii copii?"* Răspunsul este bineînţeles, nu, deoarece femeile nasc copii. Apoi Ieremia spune*: „Ei bine, dacă nu, atunci de cefiecare bărbat este îndoit în două, cu mâinile pe şale, cu dureri în burtă şi cu faţa înverzită?"* Culoarea verde are de-a face cu cineva căruia îi este rău datorită unei dureri foarte intense, cu necazuri şi încercări grele. Al patrulea călăreţ se află călare pe un cal verde. Călăreţul se numeşte **Moartea** şi **Iadul** urmează după el.

Este vital să ne amintim că am spus că al patrulea

călăreţ este compus din primii trei. Primul călăreţ iese să cucerească. Al doilea: călăreţ omoară şi i se dă o sabie. Al treilea călăreţ primeşte o balanţă. Din aceste fapte putem învăţa că preţul pentru mâncare devine foarte ridicat şi scump. Aşa cum am spus anterior, preţurile pentru mâncare vor fi foarte ridicate în timpul foametei, şi după va veni un cutremur. Un alt rezultat al foametei şi cutremurelor va fi nivelul ridicat de boli. Cu privire la al patrulea călăreţ, citim:

Îi s-a dat putere peste a patra parte a pământului ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă şi cu fiarele pământului". Apocalipsa 6: 8 b

Imediat după ce vorbeşte despre al patrulea călăreţ; ajungem la acest verset (Apocalipsa 6: 8 b) care vorbeşte despre primii trei călăreţi. Primul călăreţ a ieşit să cucerească, al doilea călăreţ a avut o sabie, şi al treilea călăreţ are legătură cu foametea. Faptul că acest verset se află imediat după descrierea celui de-al patrulea călăreţ care are legătură cu Moartea şi Iadul, este foarte semnificativ. Scopul acestui lucru este de a dezvălui cititorului că sursa primilor trei călăreţi este aceeaşi ca şi al celui de-al patrulea, adică Moartea şi Iadul. Cu alte cuvinte, primele patru peceţi sunt de origine satanică; Acesta este cazul şi celei de-a cincea peceţi.

Când a cincea pecete este deschisă, are loc viziunea persoanelor de sub altar, care au fost nimicite pentru credincioşia lor faţă de Scripturi şi pentru mărturia loc (bună şi neprihănită) pe care o ţineau. Evident, a cincea pecete are de-a face cu persecutarea credincioşilor. Nu exista nicio neînţelegere cu privire la asta. Singurul punct de discuţie este dacă aceşti credincioşi sunt cei pe care unii i-au numit **„Sfinţii năcazului cel mare",** referindu-se că ei vin la credinţă după ce are loc Răpirea şi în timpul perioadei cunoscute ca şi **Necazul cel mare,** sau dacă aceşti oameni sunt pur şi simplu credincioşi care au suferit o persecuţie foarte intensă înainte de Răpire.

Pentru a răspunde la această întrebare în mod corect, trebuie să arătăm raţionamentul din spatele

fiecărei perspective. Cei care aparţin perspectivei Răpirea înainte de necaz spun că cei persecutaţi sunt **„Sfinţii necazului cel mare”** şi că acest timp de persecuţie este după Răpire. Bază pentru perspectiva lor este aceea că Biserica nu este menţionată după capitolul 3 din cartea Apocalipsa şi că Răpirea are loc când Ioan este chemat la cer în Apocalipsa 4: 1. Aceste presupuneri sunt problematice din mai multe motive. Prima problemă este aceea că în mod clar se face referire la biserică după capitolul 3 şi contextul pentru aceasta este de asemenea persecuţia.

În Apocalipsa 13, găsim rezumatul evenimentelor despre care Ioan a discutat deja. După ce vorbeşte despre fiară timperiul) care iese din mare (o perioadă de instabilitate) ni se spune că acest imperiu este plin de blasfemie şi face război cu sfinţii (vezi versetul 7). Cei care aparţin perspectivei Răpirii înainte de necaz susţin puternic că aceştia sunt „**Sfinţii necazului cel mare”** şi că nu este Biserica care a fost deja răpită, potrivit cu perspectiva lor în capitolul 4. Această afirmaţie ignoră un indiciu hermeneutic de bază. În versetul nouă, citim:

„Cine are urechi de auzit, să audă!” Apocalipsa 13: 9

Această propoziţie ar trebui să fie cea mai familiară oricărui student al cărţii Apocalipsa, deoarece apare de şapte ori în capitolele doi şi trei cu privire la fiecare dintre cele şapte biserici menţionate în aceste două capitole. Faptul că aceeaşi propoziţie apare şi în Apocalipsa 13: 9 în ceea ce priveşte sfinţii menţionaţi în versetul şapte este foarte semnificativ. Scopul este acela de a informa cititorul că sfinţii din capitolul 13 fac parte din biserică care într-adevăr vor lua parte la Răpire şi nu este vorba despre **„Sfinţii necazului cel mare”.**

În al doilea rând, este foarte problematic într-adevăr să asociem Răpirea cu un verset din Scriptură care ne spune doar că Ioan este chemat în ceruri. Această metodologie simbolică a interpretării deschide uşi şi pentru alţii să facă interpretări ciudate fără niciun fundament Biblic clar. Unii dintre cei care menţin

perspectiva Răpirii înainte de necaz au înţeles acest lucru şi au oferit o altă interpretare. Aceştia spun că Răpirea are loc după capitolul 3, înainte de capitolul 4. Cu alte cuvinte, pentru a se ţine de pei fipcc (I va că biserica nu este menţionată în pecetea a cincea, ei oferă o perspectivă teologică fără niciun verset ca şi suport.

Perspectiva Răpirii înainte de necaz recunoaşte în mod corect că se face referire la mânia Mielului doar după a şasea pecete, dar această mânie nu este de fapt revărsată până în capitolul 8. Înainte ca mânia să înceapă în judecata trâmbiţelor, şi apoi măsura sa plină în cupa judecăţilor, trebuie să aibă loc două lucruri.

Israel trebuie să fie pecetluit (vezi Apocalipsa 7: 1 – 8)

1. Răpirea Bisericii (vezi Apocalipsa 7: 9 – 17).

Un alt argument defectuos făcut de cei cu perspectivei Răpirii înainte de necaz are de-a face cu Biserica şi profeţia. Argumentul susţine că Biserica nu face parte din primele 69 de săptămâni ale profeţiei lui Daniel şi prin urmare, nu poate fi parte din săptămâna finală, adică săptămâna şaptezeci. Există două precizări care trebuie făcute în ceea ce priveşte această presupunere. Prima, doar pentru că Biserica nu a existat în primele 69 de săptămâni nu înseamnă ca Biserica să nu poată fi prezentă pentru o parte din săptămâna şaptezeci. Aceasta este pur şi simplu o presupunere care este înrădăcinată în raţionamentul omenesc, dar nu are niciun fel de bază Scripturală ca să o susţină. În al doilea rând, este ceva necinstit cu privire la acest lucru.

Este necinstit deoarece Pavel numeşte Biserica un mister (vezi Efeseni 5: 32). Ce este un mister? Un mister biblic este ceva care este menţionat în Noul Testament, dar despre care nu s-a vorbit în Vechiul Testament. Aşadar, este foarte incorect să spunem ca o bază pentru a nu permite Bisericii să facă parte din săptămâna 70 a lui Daniel este pentru că Daniel nu a menţionat Biserica, când niciunul dintre profeţi nu a vorbit niciodată în mod clar despre Biserică.

Înainte de a trece mai departe în discuţia despre

Vremurile din urmă, trebuie să punem o întrebare pentru prietenii noştri care susţin o **Răpire înainte de necaz.** Ei spun cu mult curaj că întreaga săptămână şaptezeci este un timp al mâniei lui Dumnezeu. Pentru ei, a folosi termenul de necaz în săptămâna 70 a lui Daniel este egal cu mânia lui Dumnezeu. Aceasta fiind perspectiva lor, **aş cere simplu o dovadă Scripturală că mânia lui Dumnezeu începe în săptămâna 70.** Aş spune din nou că trebuie să facem diferenţa dintre necaz şi mânie, din moment ce limba greacă face o distincţie clară în cadrul Noului Testament.

Acum, aş dori să ofer o perspectivă pentru a înţelege **Vremurile din urmă.** Aceasta va oferi cititorului un context corect pentru a discerne evenimentele zilelor din urmă şi cum apare **Răpirea** în această perioadă de timp. Ne vom concentra pe ceea ce Yeshua a spus ucenicilor săi pe Muntele Măslinilor. Primul text este **Matei 24. Muntele Măslinilor** este un loc foarte important în ceea ce-L priveşte pe Mesia. De fapt, tradiţia evreiască numeşte Muntele Măslinilor drept **Muntele Ungerii** şi **Muntele lui Mesia.** (Te rog să notezi că atât în ebraică cât şi în greacă cuvântul „uns" şi cuvântul Mesia vin din aceeaşi rădăcină a cuvântului.)

'Este uşor să înţelegi de ce Muntele Măslinilor este cunoscut ca şi Muntele Ungerii; deoarece din măsline se obţine uleiul care este folosit pentru ungere. Dar de ce Muntele Măslinilor este numit Muntele lui Mesia? Răspunsul se află în Zaharia 14: 4. În acest verset, Zaharia ne descoperă că atunci când Mesia va veni **(A doua sa venire)** El va veni pe Muntele Măslinilor. Te rog să reţii că Zaharia vorbeşte despre **a doua venire a lui Mesia** şi nu despre **Răpire.** Acestea sunt două evenimente diferite. Acum, vom examina Matei 24: 1 – 44.

MATEI 24

Acest capitol se deschide cu Yeshua care pleacă de la Templu, intenţionând să-şi continue drumul, când ucenicii săi se apropie de El şi-i pun o întrebare subliniind clădirile Templului. Te rog să observi că nu se referă doar la

Templu, ci la toate clădirile. Folosirea pluralului implică Sanhedrinul, în plus, pe lângă Templu. Istoricii ne dezvăluie că oficiile celor din Sanhedrin erau de asemenea localizate la Muntele Templului. Sanhedrinul reprezenta liderii guvernamentali ai lui Israel, care erau evrei şi care la acel moment cooperau cu Imperiul Roman. Răspunsul lui Yeshua dat ucenicilor a fost că toate clădirile, Templul şi Sanhedrinul vor fi distruse. Această afirmaţie arată nemulţumirea lui Dumnezeu cu privire la închinarea care se făcea la Templu, cât şi modul în care conducerea evreiască conducea poporul. Profeţia lui Yeshua despre distrugerea viitoare a dezvăluit judecata lui Dumnezeu. Apoi, în acest pasaj, există o schimbare în ceea ce priveşte locaţia, în versetul 3, Yeshua se află pe Muntele Măslinilor. Această locaţie ar trebui să-l facă pe cititor să anticipeze un context al vremurilor din urmă pentru următoarele versete. Din nou, ucenicii s-au apropiat de Yeshua, de data aceasta cu trei întrebări. Au întrebat*: „Când va avea loc distrugerea Templului?”* Apoi au întrebat*: „Care va fi semnul venirii Tale şi sfârşitului veacului acestuia?”* Este foarte important să înţelegem că aceste trei întrebări ne oferă un ajutor foarte important în a înţelege corect acest pasaj. ·Este clar că există o legătură între distrugerea Templului din 70 d.Hr. Şi revenirea lui Yeshua şi Sfârşitul veacului.

Cuvântul folosit de ucenici pentru **sfârşitul veacului** apare de patru ori în versetele 3 – 15. Este important pentru cititor să ajungă la o înţelegere corectă cu privire la care „sfârşit” se referă textul. Când examinăm mai îndeaproape acest pasaj, este posibil să înţelegem motivul pentru care se leagă distrugerea Templului din 70 d.Hr. Şi evenimentele pentru **întoarcerea lui Yeshua** şi **sfârşitul veacului.** Este exact deoarece Yeshua a avut dreptate în profeţia sa cu privire la distrugerea Templului din 70 d.Hr. şi putem fi siguri că ceea ce a profeţit despre Vremurile din urmă va avea loc. Cu alte cuvinte, legătura dintre aceste două evenimente ne slujeşte drept ca şi confirmare a valabilităţii a ceea ce se spune în Matei 24 cu privire la

Zilele din urmă.

În versetul 4, Yeshua îşi avertizează ucenicii. (Te rog să observi că deşi Yeshua vorbeşte celor doisprezece ucenici pe Muntele Măslinilor, implicaţiile acestor cuvinte sunt pentru toţi credincioşii.) Faptul că Yeshua vorbeşte în mod specific despre zilele din urmă, înseamnă că aceste cuvinte au o importanţă mai mare pentru acei credincioşi care vor fi în viaţă în timpul acestei perioade. Avertismentul pe care Yeshua îl oferă este pentru a nu permite nimănui să te amăgească în zilele ce vin cu privire la evenimentele **zilelor din urmă.** În mod asemănător, apostolul Pavel ne spune că va există o mare înşelăciune în această perioadă (vezi 2 Tesăloniceni 2: 11). Implicaţia majoră a acestui verset este aceea că cel credincios ar trebui să studieze cu sârguinţă Scripturile cu privire la această perioadă de timp pentru a înţelege ce va avea loc de fapt şi modul în care ar trebui să răspundem. Următorul verset indică puternic spre sursa unor astfel de decepţii. Yeshua spune în versetul 5 că*: „Mulţi vor veni în Numele Meu, spunând că Yeshua este Mesia"*. De obicei aceste versete sunt înţelese că vor fi mulţi mesia falşi în zilele din urmă. Chiar dacă acest lucru este adevărat şi spus mai târziu în acest pasaj, se poate să fie. Un mesaj diferit în acest verset. Cercetătorul biblic, Gavin Archard, a împărtăşit cu mine faptul că se poate ca Yeshua să dezvăluie că o sursă principală a acestei înşelăciuni în Vremurile din urmă vor fi cei care vin în numele lui Yeshua şi spun că Yeshua este Mesia.

Cu alte cuvinte, fie credincioşii falşi sau cei care pur şi simplu se înşală cu privire la vremurile din urmă, vor fi o sursă principală pentru a înşela oamenii cu privire la evenimentele zilelor din urmă.

În versetul 6, Yeshua începe să înveţe despre începutul vremurilor din urmă şi numeşte perioada iniţială drept **„Durerile naşterii".** Utilizarea acestei fraze este foarte lămuritoare. De ce durerile naşterii? Chiar dacă simt foarte dureroase, există un scop al acestor dureri. Lafinal, ele aduc un rezultat extraordinar. Aşadar,

vremurile din urmă vor fi într-adevăr un **necaz mare** şi mulţi vor suferi foarte mult, dar la final va fi un rezultat extraordinar, şi anume împărăţia lui Dumnezeu va fi stabilită. Vă rog să notaţi că Yeshua menţionează că aceste lucruri sunt doar **începutul** durerilor naşterii.

Una dintre caracteristicile principale a Vremurilor din urmă este instabilitatea. Această instabilitate va afecta diferite segmente ale societăţii inclusiv cel economic, social şi politic. Yeshua afirmă că *„vor fi războaie şi zvonuri de războaie"*. În ciuda acestor conflicte militare şi altele care sunt aşteptate să aibă loc, ni se porunceşte să nu ne fie frică în mijlocul acestor lucruri. Este foarte semnificativ faptul că în versetele 6 – 15, Yeshua se adresează celor cărora le vorbeşte la persoana a doua: Voi". Acest lucru înseamnă că ceea ce El dezvăluie în această secţiune este relevant pentru credincioşi. Va fi, de asemenea, important când are loc o schimbare cui I se adresează Yeshua în versetele 16 – 31. Această problemă va fi analizată când vom discuta acea secţiune.

De asemenea, în versetul 6, Yeshua afirmă două puncte adiţionale care nu ar trebui ignorate. Primul, El spune*: „aceste lucruri trebuie să aibă loc"*. Cuvântul grecesc δεϊ apare aici. Acest cuvânt face referire la un eveniment care **trebuie neapărat să aibă loc** pentru ca voia lui Dumnezeu să fie împlinită. În al doilea rând i Yeshua subliniază că atunci când aceste evenimente vor avea loc, nu este **Sfârşitul** încă. Aşa cum am menţionat înainte, termenul de **Sfârşit** apare în acest capitol într-o manieră foarte semnificativă. Trebuie să răspundem la care **Sfârşit** se referă Yeshua? în versetul 7, Yeshua continuă şi spune*: „Un neam se va ridica împotriva altui neam şi o împărăţie împotriva Altei împărăţii..."* Cuvântul tradus ca şi „neam" este έθνος. Acesta este cuvântul grecesc din care avem derivat cuvântul etnic. Aşadar, ceea ce ne dezvăluie Yeshua este că vor apărea conflicte între grupurile etnice şi de asemenea, între naţiuni, adică între ţări.

După ce Yeshua a vorbit de războaie şi zvonuri de

războaie, de conflicte între naţiuni şi grupuri etnice, El menţionează şi foamete, molimă, cutremure şi dezastre naţionale. Toate aceste lucruri vor crea o **mare instabilitate.** Când au loc probleme serioase, de obicei se pune vina pe cineva. Cine va fi de vină pentru acestea? Vom vedea în curând că cei credincioşi vor fi consideraţi vinovăţii Trebuie să ne amintim că în această secţiune, Yeshua se adresează celor cu care vorbeşte la persoana a doua, „voi”. Aş încuraja cititorul să se uite la această secţiune din Matei 24, într-un mod foarte atent. În acest pasaj, Yeshua se adresează mulţimii cu „voi” (vezi Matei 24, versetele 6 şi 9). Cui vorbeşte? Răspunsul este ucenicilor Săi. Chiar dacă el a oferit aceste mesaj celor doisprezece ucenici, în realitate, El a dat acest mesaj tuturor ucenicilor săi de-a lungul vremurilor, şi în mod special celor ce vor trăi în timpul evenimentelor din Matei 24: 6 – 14.

O perioadă de persecuţie va veni cu siguranţă asupra credincioşilor. Cu ce motiv spun asta? Deoarece şi Yeshua spune *şi vor fi cei ce vă vor da, adică pe voi ucenicii Lui, să fiţi chinuiţi, şi veţi fi urâţi de toţi oamenii.* Care este baza pentru această ură şi persecuţie? Răspunsul este *datorită Numelui Meu* (Yeshua), (vezi versetul 9). El mai spune şi în alt loc*: „M-au persecutat pe Mine şi vă vor persecuta pe voi”,* (vezi Ioan 15: 20) în plus, Mesia deja a învăţat că vor exista mulţi profeţi falşi şi ei vor înşela pe mulţi (vezi Matei 24: 11). Datorită tuturor acestor greutăţi şi probleme menţionate de Yeshua în Matei 24: 6 – 12, dragostea multora se va răci (vezi versetul 12). Dacă ne uităm atenţi la versetul 12, vedem că spune că datorită **fărădelegii,** dragostea multora va lipsi. Cuvântul tradus ca şi fărădelege este cuvântul grecesc **ἀνομία.** Acest cuvânt este format din cuvântul Lege şi prefixul à, cafe este o negaţie. Aşadar, o înţelegere corectă a acestei fărădelegi este de fapt un comportament care este împotriva Legii lui Moise. Este foarte important pentru cititor să ştie că dragostea este caracteristica principală a Torei (Legea). Acest adevăr se găseşte în Deuteronom 6: 5 şi Matei 22:

37. Această perspectivă anti-Tora descrie de asemenea caracterul lui **antihrist.**

La finalul primei secţiuni din Matei 24, în versetul 14, Yeshua spune: *„… Evanghelia aceasta a împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârşitul”. Între*barea la care trebuie să răspundem este la care sfârşit face Yeshua referire? Permiteţi-mi să răspund acestei întrebări prima dată şi apoi să vă ofer raţionamentul pentru acest răspuns. Sfârşi**tul despre care vorbeşte Yeshua este sfârşitul Erei Bisericii. Acest** lucru înseamnă că sfârşitul se referă de fapt la Răpire**. Este f**oarte important să înţelegem schimbarea care are loc în versetul următor, versetul 15. Yeshua încă se adresează ucenicilor săi şi subliniază în mod special un eveniment. Acest eveniment este Urâciu**nea Pustiirii. Urâciu**nea Pustiirii este un eveniment cheie pentru a înţelege corect Binecuvântata noastră nădejde. Observaţi că Yeshua spune de asemenea că Daniel a vorbit despre acest eveniment în profeţia sa cu privire la săptămâna 70. Atât Daniel cât şi Yeshua dezvăluie că acest eveniment are legătură cu Templul, adică cu Locul Sfanţ. Vom învăţa că acest Loc Sfanţ este Sfânta Sfintelor. Yeshua ne dezvăluie de asemenea că atunci când cititorul vede Urâciunea Pustiirii, ar trebui să avem o anumită înţelegere în ceea ce o priveşte (vezi Matei 24: 15). Vom spune mai multe despre Urâciu**nea Pustirii atunci** când ne vom concentra în studiul nostru pe 2 Tesaloniceni 2.

În Matei 24: 16, are loc o schimbare foarte semnificativă. Din versetele 1 – 15, Yeshua vorbeşte ucenicilor Săi, dar acum, începând cu versetul 16, Yeshua se adresează celor din Iudeea. De fapt, El le porunceşte celor din Iudeea (Israel) să fugă în munţi. De ce ar spune Yeshua acest lucru? Răspunsul este că imediat după Urâciunea Pustiirii, va începe **necazul lui Iacov** (vezi Ieremia 30: 3 – 7). **Potrivit cu Daniel 12: 1, cel mai greu timp de persecuţie pentru poporul evreu va fi imediat înainte de întoarcerea lui Mesia, ca**

împărăţia lui Dumnezeu să fie stabilită pe pământ. Acest lucru înseamnă că Necazul lui Iacov va fi mai rău decât Holocaustul. Această imagine este foarte tulburătoare doar să ne imaginăm. Care este scopul unui astfel de necaz inimaginabil pentru poporul evreu? Există trei motive pentru aceasta. În primul rând, va fi o perioadă foarte grea care-i va conduce pe evrei la credinţă (vezi Ieremia 30: 7). În al doilea rând, datorită refuzului lui Israel de-al primi pe antihrist. Am auzit mulţi creştini care spun că antihristul trebuie să fie evreu, deoarece evreii nu ar accepta niciodată pe cineva dintre neamuri drept Mesia. **Niciunde în Scripturi** nu găsim scris că Israel îl va primi pe antihrist drept Mesia! Al treilea motiv se bazează pe o paradigmă. În acelaşi mod în care după Holocaust, a fost stabilită naţiunea Israel, la fel, după necazul lui Iacov, va începe împărăţia lui Dumnezeu.

După ce Yeshua le porunceşte celor din Iudeea să fugă în munţi, El continuă şi îi avertizează pe cei de pe acoperişuri să nu coboare pentru a putea lua ceva din casă (vezi versetul 17). În cultura din Orientul Mijlociu, acoperişul reprezintă un loc de relaxare, ca şi o terasă în vest. Mesajul este unul de urgenţă de a fugi fără nicio ezitare. În versetul 18, Yeshua se adresează celor de pe câmp. Câmpul reprezintă munca. Aşadar, atunci când luăm în considerare ambele versete 17 şi 18, este posibil să ajungem la concluzia că indiferent unde se află sau ceea ce face persoana, la acest timp, toţi cei din Iudeea trebuie să fugă îndată! vorbind despre Necazul lui Iacov, Yeshua menţionează în mod special femeile. În versetul 19, El vorbeşte atât despre femeile care sunt însărcinate şi cele care alăptează. Bineînţeles că atunci când trebuie să fugi în munţi, fie gravidă, fie cu copii mici, este un lucru foarte dificil. Ideea de aici este aceea că ce este de obicei o cauză de bucurie, în timpul acestei perioade va fi un stres în plus.

Sarcina şi alăptarea de copii mici este un senin al generaţiei următoare. În Vechiul Testament, conceptul de „generaţia următoare” de obicei descrie o aşteptare a împărăţiei. Scopul versetului 19 este de a informa cititorul

că duşmanul atacă Israelul, datorită dorinţei sale de a opri împărăţia ce vine. Versetul 20, de asemenea, subliniază Israelul. În acest verset, Yeshua spune*: „yrugaţi-vă ca fuga voastră să nu fie iarna sau într-o zi de Sabat.”*, în Israel, iarna este un anotimp ploios şi era considerat ca un moment de nedorit pentru a călători. Faptul că Sabatul este menţionat face cu siguranţă referire la evrei.

În următorul verset, este menţionat un necaz mare. Este foarte semnificativ faptul că articolul hotărât nu apare în această frază „necaz mare” θλῖψις μεγάλη; în timp ce în Apocalipsa 7: 14, această frază conţine articolul hotărât τής θλίψεως τής μεγάλης. Ce implicaţii are acest fapt? Chiar dacă Necazul lui Iacov are loc într-o perioadă de persecuţie intensă şi suferinţă pentru poporul evreu, nu ar trebui să fie confundat cu persecuţia şi suferinţa celor care se întâlnesc cu aceste lucruri datorită credinţei în Yeshua. Necazul lui Iacov este descris în versetul 21 într-un mod foarte asemănător cu cel din Daniel 12: 1, care de asemenea se referă la aceeaşi perioadă cunoscută ca şi Necazul lui Iacov.

În versetul 22, Yeshua discută două probleme foarte interesante: **Ziua va fi scurtată** şi **cei aleşi.** Cum am putea înţelege că zilele au fost scurtate? în cartea lui Iosua, Dumnezeu a ţinut soarele să nu apună pentru ca poporul Israel să-i înfrângă pe vrăjmaşi (vezi Iosua 10). Într-un mod asemănător, Dumnezeu va acţiona pentru ca zilele să fie scurtate, pentru ca poporul Israel să nu fie complet şters de pe faţa pământului. Chiar dacă Pavel foloseşte termenul de „aleşi” de multe ori pentru a face referire la cei credincioşi, Yeshua se vede clar că face referire la evrei. Acest lucru poate fi văzut în contextul stabilit în versetul 16 şi anume că mânia lui Dumnezeu va cădea pe pământ în timpul necazului lui Iacov.

În următoarele câteva versete, Yeshua ne avertizează să nu fim înşelaţi de numeroşii mesia falşi şi profeţi falşi care se vor ridica. Aceşti mesia falşi şi profeţi falşi vor face miracole care îi va înşela pe mulţi oameni. Versetul 27 ne oferă o informaţie importantă care ajută cititorul să

interpreteze corect această secţiune. În acest verset, Yeshua descrie **A doua sa venire.**

A doua venire a lui Yeshua nu ar trebui să fie confundată cu Răpirea. Răpirea va avea loc imediat înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată, în timp ce A doua venire va avea loc la finalul mâniei lui Dumnezeu. În contrast cu profeţii falşi, care declară că Mesia este aici şi acolo (vezi versetele 23 – 26), Yeshua va apărea la sfârşitul acestei ere în cel mai dramatic şi vizibil mod. Yeshua spune:

„Căci, cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului omului". Matei 24: 27

Următorul verset este cel mai straniu. Yeshua spune, *„oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii"*. Scopul acestui verset este de a informa cititorul că moartea va fi foarte obişnuită în acele zile. Unii au observat asemănările dintre acest verset şi ceea ce David i-a spus lui Goliat.

„Astăzi, Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî şi-ţi voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei filistenilor păsărilor cerului şi fiarelor pământului. Şi tot pământul va şti că Israel are un Dumnezeu". 1 Samuel 17: 46

Mesajul lui Yeshua este acela că Dumnezeu, prin Fiul lui David, adică prin Mesia, va înfrânge duşmanii lui Israel.

În următoarea secţiune din Matei 24, Yeshua oferă o înţelegere profetică pentru A doua sa venire. În versetul 29, El continuă să facă referire la perioada cunoscută ca şi Necazul lui Iacov şi spune că după necaz, **soarele se va întuneca, luna nu va mai da lumină, şi** *stelele vor cădea din ceruri şi puterile cerurilor vor fi zguduite.* Este foarte important să discernem diferenţele dintre **semnele celei de-a doua venire şi semnul Răpirii.** Semnul pentru a doua venire este atât o lună cât şi un soare întunecat; cu toate acestea, semnul pentru Răpire este un soare întunecat şi o **lună care este roşie ca şi sângele.** Aceasta corespunde cu cuvintele profetului Ioel, când menţionează aceleaşi evenimente în ceruri având loc înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată. Aşadar,

cuvintele lui Yeshua din versetul 29, când luna nu oferă lumină, face referire în mod clar la a doua sa venire şi nu la Răpire.

Yeshua continuă (versetul 30) şi face referire la Zaharia 12, unde profetul spune că atunci când va veni Mesia (A doua venire) Israel se va uita la El şi-L vor plânge. Contextul pentru profeţia lui Zaharia este de asemenea, a doua venire. În cadrul aceluiaşi verset din Matei, Yeshua se alătură şi unei profeţii mesianice cunoscute din Daniel 7, care are legătură cu a doua sa venire şi divinitatea sa (vezi Daniel 7: 13 – 14).

În versetul 31, există o afirmaţie clară despre a aduce în Israel fiecare evreu care nu s-a întors încă în ţara lui Israel. Întoarcerea poporului evreu în Israel este o precondiţie pentru ca împărăţia să fie stabilită.

Matei 24, de la versetul 16 până la versetul 31, formează o imitate cu privire la poporul evreu; în timp ce în versetele 1 – 15, Yeshua se adresează ucenicilor Săi. Începând cu versetul 32 şi finalizând în versetul 44, Yeshua vorbeşte din nou ucenicilor Săi. Această porţiune de Scriptură, ca şi versetele 1 – 15, este potrivită pentru majoritatea credincioşilor, în mod special pentru cei care trăiesc în Vremurile din urmă. Această secţiune ne oferă o recapitulare a ceea ce Yeshua a dezvăluit şi instrucţiuni adiţionale pentru a-i ajuta pe cei care vor să fie credincioşi în mijlocul tuturor acestor lucruri. În versetul 32, Yeshua porunceşte urmaşilor săi să observe „**Smochinul”.** Bazat pe Osea 9: 10 şi alte surse din Iudaism, Smochinul este o referinţă clară la Israel. Aşadar, Yeshua i-a instruit pe credincioşi să fie foarte atenţi la Israel, atât pământul lui Israel cât şi poporul. Acest cuvânt de la Yeshua este în contrast puternic cu cei din creştinism care învaţă în mod **incorect** că Dumnezeu a terminat cu Israel şi că nu mai există nicio semnificaţie spirituală a ţării. Yeshua a dezvăluit în mod clar în urmă cu 2000 de ani că în Zilele din urmă, Israel va fi o naţiune prosperă. Acesta nu a fost cazul timp de aproape 2 milenii, dar începând cu 1948 lucrurile au început să se schimbe. Poporul evreu a început

să se întoarcă în ţară, acesta fiind un lucru profetic foarte important.

Astăzi, Israel, chiar dacă este o naţiune mică, este extrem de plină de succes şi în creştere într-un mod care nu s-a mai întâmplat. Aşadar, este posibil să spunem că Smochinul este plin de sevă şi înfrunzeşte. Vorbind despre Smochin, Yeshua spune că atunci când vei vedea pomul în acest stagiu, ştii că vara se apropie. Chiar dacă Noul Testament a fost scris în greacă, este foarte probabil că Yeshua a vorbit în ebraică ucenicilor Săi. Dacă acesta este cazul, s-ar putea să fie un joc de cuvinte cuprins în acest verset. Termenul de vară în ebraică קַיִץ este foarte apropiat de termenul din ebraică sfârşit קֵץ. Acest lucru înseamnă că atunci când Israel va fi într-o astfel de condiţie prosperă, sfârşitul acestui veac este aproape. O astfel de interpretare este foarte susţinută şi de versetul 33.

În timp ce această secţiune continuă, Yeshua foloseşte cuvinte puternice pentru a sublinia că atunci când vom vedea durerile naşterii menţionate în versetele 6 – 15, sfârşitul va fi aproape. Trebuie să oferim o atenţie sporită versetului 36. Aici, Yeshua învaţă că niciun om nu va şti ziua şi ora întoarcerii Sale. La care venire se referă Yeshua? Vorbeşte despre Răpire sau despre A doua venire? Dacă vom continua să citim acest pasaj, răspunsul va deveni foarte clar. Începând cu versetul 37, Yeshua menţionează venirea Fiului Omului care va fi ca în zilele lui Noe. Bineînţeles că aici se face referire la potop. Potopul reprezintă mânia lui Dumnezeu. Faptul că Yeshua spune că în timpul dinaintea întoarcerii Sale, oamenii, y or mânca şi vor bea şi se vor căsători, sugerează un timp înainte ca mânia lui Dumnezeu să cadă pe pământ. Aşadar, din moment ce mânia nu a început, Yeshua trebuie să se refere la Răpire în versetul 37. Când vor avea loc evenimentele judecăţii Trâmbiţelor şi Cupelor (vezi Apocalipsa capitolele 8 – 9 şi 16), oamenii nu se vor comporta în modul lor normal datorită intensităţii mâniei Sale.

O descriere clară a Răpirii ne este oferită de către Yeshua în versetele 40 – 41 când spune că doi oameni vor fi

la câmp şi unul va fi luat şi altul va fi lăsat şi doi vor fi la moară, unul va fi luat şi celălalt va fi lăsat. Observă că această secţiune se încheie cu Yeshua prevenindu-i pe ucenicii săi să fie atenţi deoarece nu vor şti ora când El se va întoarce. Dacă intenţia lui Yeshua ar fi fost A doua venire, nu ar fi vorbit credincioşilor, deoarece A doua venire va avea loc la finalul mâniei lui Dumnezeu şi 1 Tesaloniceni 5: 9 promite credincioşilor că nu vor experimenta mânia lui Dumnezeu. În sfârşit, Yeshua face referire la venirea sa ca la un hoţ (vezi versetele 43 – 44).

Este foarte incorect din partea credincioşilor să creadă că Yeshua vine *„ca un hoţ în noapte „*pentru ucenicii Săi. Când examinăm 1 Tesaloniceni 5, acest lucru este confirmat. Pavel scrie*: „piua Domnului va veni ca un hoţ în noapte*". Cu toate acestea, el scrie aceste lucruri pentru cei care se află în întuneric spiritual. Totuşi, pentru a contrasta acest lucru, el declară credincioşilor:

Dar voi, fraţilor, nu sunteţi în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoţ". 1 Tesaloniceni 5: 4

Pavel numeşte credincioşii *„copii ai lumini"* şi *„copii ai zilei"* şi ne porunceşte să ne trezim şi să veghem. În mod asemănător, în Apocalipsa 3, Yeshua instruieşte biserica din Sardes.

„Adu-ţi aminte dar cum ai primit şi auzit! Ţine şi pocăieşte-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoţ şi nu vei şti în care ceas voi veni peste tine". Apocalipsa 3: 3

Este foarte important să înţelegem că adevăraţii credincioşi sunt chemaţi să vegheze. Acest lucru înseamnă că există câteva evenimente profetice care trebuie să aibă loc şi atunci când vedem aceste lucruri, vom şti că vremea se apropie.

QLUNĂ DE SÂNGE

Deja am discutat că la a cincea pecete, credincioşii vor trece printr-o perioadă de persecuţie intensă datorită credincioşiei lor faţă de Scripturi. Deja am demonstrat, de asemenea, că această perioadă de persecuţii va avea loc înainte ca mânia lui Dumnezeu să vină pe pământ. Chiar dacă a şasea pecete a fost menţionată rapid, ar fi înţelept

să subliniem unele informaţii conţinute în această secţiune.

Începând cu **Apoçalipsa 6: 12,** cititorul învaţă că vor avea loc câteva evenimente supranaturale cosmice. Spre exemplu, soarele se va întuneca şi lima va deveni roşie ca şi sângele. Aceste evenimente au fost profeţite şi de profetul loel în capitolul 2 (în Biblia în limba engleză/română) şi capitolul 3 (în Biblia în ebraică). Loel spune că *înainte de ziua cea măreaţă şi groaznică a Domnului, însemnând mânia lui Dumnezeu, toţi cei care cheamă Numele Domnului, vor fi mântuiţi.* Acest Nume este singurul nume dat oamenilor prin care trebuie să fim mântuiţi, **Yeshua** (Iisus Hristos).

Atunci când ne uităm la al **şaselea sigiliu** sau a şasea pecete, trebuie să fim atenţi la nişte lucruri. Această secţiune începe oferind aceleaşi evenimente descrise în loel 2, când soarele se va întuneca, şi **luna se va transforma în roşu că sângele.** Vreau să ne oprim puţin şi să vorbim cu asprime despre câţiva învăţători ai Bibliei. În 2014, **John Hagee, Mark Biltz, Jonathan Çahn** şi alţii au început să înveţe că vor exista patru eclipse de lună ce vor avea loc în Sărbătorile Biblice şi că aceste apariţii cosmice au legătură cu luna de sânge menţionată de loel şi în Apocalipşa 6. Auzind acest lucru, mulţi oameni s-au entuziasmat că vor exista eclipse şi că **luna va deveni roşie** (în realitate, apare simplu roşiatică).

Blitz şi Hagee au fost printre primii care au numit aceste patru eclipse drept „**Four Blood Moons**” (Cele patru luni sângerii). Confuzia izvorăşte din faptul că există un termen vechi în limba engleză pentru eclipsă care este lima de sânge. Uite care este problema: **Biblia nu vorbeşte despre patru luni sângerii, ci doar de o lună sângerie. În** mod profetic, luna sângerie biblică este un semn care anunţă apropierea mâniei lui Dumnezeu. Când cineva spune: „Am scris o carte, am o predică, sau vreau să vând DVD-uri despre „aşa numitele” patru luni sângerii”, ar trebui să fugi de acea persoană. Aceşti „învăţători” nu au abilităţile necesare pentru a interpreta

corect şi în mod consistent Biblia. Se poate să aibă alte lucruri cum trebuie, se poate să fie oameni respectabili, dar învăţăturile lor de multe ori sunt periculoase.

În mod asemănător, sub conducerea lui Jonathan Cahn, oamenii s-au entuziasmat despre conceptul biblic al **anului Shmita** תנש הטימש. Acesta a avut loc după **„Cele patru luni sângerii false”,** un an Shmita, care are de-a face cu porunca biblică de a lăsa pământul nearat, adică să **nu se planteze în ţara Israel.** Cahn a învăţat în mod eronat că anul Shmita are de-a face cu judecata. Din nou, aceasta **nu este o învăţătură biblică sănătoasă!** Cahn a apărut pe multe programe creştine cum ar fi Jim Bakker Show, unde a vorbit despre zilele groaznice care se apropie şi a oferit un raţionament nescriptural pentru a vinde lucruri şi mâncare de supravieţuire din care a profitat Jim Bakker.

Este important pentru cititor să înţeleagă că Hagee, Blitz, Cahn şi mulţi alţii, care scriu cărţi, fac DVD-uri şi organizează evenimente cu scopul de a învăţa că evenimentele profetice care sunt în jurul lunii care se transformă în roşu ca sângele, sunt pe cale să se întâmple, **sunt eronate din punct de vedere teologic.** Ei spun că venirea lui Yeshua este aproape şi/sau că judecata lui Dumnezeu se apropie, sau cel puţin că ceva mare va avea loc; dar nimic nu s-a întâmplat în timpul celor doi ani ai **„Celor patru luni sângerii false”.** Ei s-au înşelat, deoarece au dorit să trateze în mod senzaţional Scripturile cu scopul de a vinde, în loc să folosească în mod corect metoda exegetică şi să înveţe adevărul Scriptural.

Când nu s-a întâmplat nimic în timpul celor doi ani al celor **„Patru luni sângerii false”,** au încercat să acopere observaţiile lor false aruncându-se spre sublinierea lui Cahn asupra anului Shmita ca şi un timp de judecată. Din punct de vedere Biblic, Shmita nu este despre judecată, dar adevărul Scripturii nu i-a făcut să se oprească din declaraţiile lor că ceva important din punct de vedere profetic va avea loc. Din nou, anul Shmita s-a încheiat şi nu a fost niciun eveniment care putea fi arătat ca şi având

importanţă biblică.

Majoritatea acestor învăţători, pur şi simplu au trecut la alte puncte biblice sau au început să arate că următorul an era declarat ca şi anul jubiliar. Din nou, anul jubiliar, ca şi Shmita, are legătură cu binecuvântarea şi nu cu judecata, dar al patrulea an la rând ei învăţau că lucruri groaznice aveau să se întâmple şi nimic nu s-a întâmplat. Am crede că şi-ar cere scuze, mărturisind că au oferit învăţături false şi s-ar pocăi şi ar arăta smerenie. Dar din câte ştiu eu, niciunul dintre aceşti bărbaţi nu au făcut aşa ceva, îmi amintesc că am apărut la un program de radio creştin foarte cunoscut. Gazda care era de obicei era plecată aşa că asociatul ei m-a intervievat. În timpul acestui interviu, am vorbit foarte critic când am fost întrebat despre cele Patru luni de sânge, care tocmai începea să devină tot mai popular. Aceste comentarii au fost editate şi scoase din programul difuzat. Este cel mai periculos atunci când învăţătorii Bibliei greşesc, şi toţi greşim din când în când; dar când se refuză să se îndrepte lucrurile, ne este dezvăluit o mare lipsă de integritate din partea acestor persoane. Lipsa responsabilităţii printre multe segmente ale creştinismului este un lucru foarte dezamăgitor. Cei care învaţă Cuvântul lui Dumnezeu sunt ţinuţi la un nivel mai înalt de responsabilitate.

Haideţi să ne apropiem mai îndeaproape de cea de-a şasea pecete şi să vedem ceea ce va avea loc într-adevăr în timpul acestei perioade (Apocalipsa 6: 12 – 17). Primul lucru care va avea loc este un mare cutremur. Atunci când în Biblie este menţionat un cutremur, trebuie să înţelegem că acest lucru are legătură cu ceva ce este de semnificaţie şi implicaţii mondiale. Apoi urmează versetul care vorbeşte despre faptul că *soarele se va întuneca şi luna va deveni roşie ca sângele.* S-a făcut o eroare de cei care au înţeles cele patru eclipse lunare drept „Luni de sânge”. Există o diferenţă foarte mare între o eclipsă şi la ceea ce se referea Scriptura când spune că luna a devenit roşie ca sângele. În plus, aceşti învăţători au ignorat multe alte evenimente/semne care au acompaniat luna însângerată.

Nu doar că va avea loc un mare cutremur, dar stelele vor cădea pe pământ din ceruri. Vă rog să notaţi că în limbajul biblic, şi în cultura din timpul lui Ioan, termenul de stea se poate referi la meteoriţi. De asemenea, vor avea loc mari schimbări în cer şi pe pământ (vezi Apocalipsa 6: 14). Aceste lucruri nu pot fi ignorate sau trecute cu vederea. Din moment ce aceste lucruri nu au însoţit declaraţia lor de „Luni sângerii", ar fi trebuit să fie clar pentru toţi că niciunul dintre aspectele care au legătură cu o înţelegere corectă Biblică a „Lunii sângerii" Scripturală nu au fost împlinite. Cum toate aceste semne miraculoase care trebuie să însoţească Lima de sânge au fost ignorate şi aşa de multe persoane acceptau învăţăturile lor false, este absolut şocant. Ne dezvăluie starea fragilă a credincioşilor în a se ocupa corect de Cuvântul lui Dumnezeu.

Când toate aceste semne miraculoase menţionate în versetele 12 – 14 se întâmplă cu adevărat, să observăm care va fi răspunsul din partea omenirii. În versetele 15 – 16, citim că oamenii se vor ascunde. De ce anume se vor ascunde? Răspunsul este, de mânia Mielului! Ioan spune*: „Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui..."* Această propoziţie anunţă puternic venirea mâniei lui Dumnezeu. Cu toate acestea, înainte ca mânia să fie revărsată, **Israel este pecetluit pentru a trece prin această perioadă a mâniei lui Dumnezeu.** Din nou, este vital să realizăm că Israel va suferi o mare persecuţie în Zilele din urmă, dar vor fi protejaţi de pecetea, lui Dumnezeu de la a experimenta mânia sa (vezi Apocalipsa 7: 1 – 8). Doar după pecetluirea Israelului va avea loc Răpirea.

Câteva pasaje din Scriptură au totuşi. Legătură cu Răpirea. Apocalipsa 7: 9 – 17 prezintă cititorului o viziune a Răpirii. Ioan vede o viziune a unei mari mulţimi care nu putea fi numărată, din fiecare naţiune şi popor. Această mare mulţime reprezintă Biserica. Este foarte semnificativ faptul că aceşti oameni aveau haine albe şi ramuri de finie în mâini. Aceasta nu este o frunză de finie, ci ramuri de finie. Ce simbolizează acest lucru în Biblie? Dacă vii dintr-un mediu evreiesc sau dacă cunoşti foarte bine Vechiul

Testament, atunci înţelegi că această ramură de finie este ceea ce este numit Lulav לולב. Lulav semnifică dependenţă şi încredere în Dumnezeu. Potrivit cu Legea evreiască, unui evreu i se porunceşte să legene Lulav în şase direcţii (nord, sud, est, vest, în sus şi în jos). Acest lucru simbolizează o invitaţie a naţiunilor să primească harul lui Dumnezeu.

Atunci când ne încredem în Dumnezeu prin credinţa în Mesia Yeshua şi primim harul lui Dumnezeu, atunci primim mântuirea. De aceea, citim în versetul 10 că cei care au fost parte din Răpire strigau şi aduceau glorie lui Dumnezeu şi Mielului (Yeshua) pentru mântuire. Există o afirmaţie aparent problematică în versetul 14, când Ioan întreabă pe unul dintre bătrâni*: „Aceştia, care sunt îmbrăcaţi în haine albe, cine sunt oare? Şi de unde au venit?”* Bătrânul îi răspunde lui Ioan că aceştia vin din **Necazul cel mare.**

Cei care susţin perspectiva răpirii înainte de necaz, înţeleg acest verset ca făcând o distincţie clară între cei care au fost răpiţi imediat înainte de cei şapte ani de necaz şi acest grup care au venit din Necazul cel mare. Să fim cât se poate de cinstiţi, această interpretare este una legitimă pentru perspectiva lor. Întrebarea care trebuie să ne-o punem este dacă această perspectivă este cea mai bună interpretare a acestui verset.

Am spus deja mai devreme că există două grupuri de credincioşi care vor lua parte la Răpire. Acei credincioşi **care au murit înainte de Răpire** şi acei credincioşi care **vor fi în viaţă când va avea loc Răpirea.** Acest lucru nu este dezbătut. Când ne uităm cu atenţie la secţiunea anterioară din Apocalipsa 6, ne este dezvăluit faptul că în timpul celei **de-a cincea peceţi,** Ioan a văzut *„sub altar sufletele celor ce fuseseră înjunghiaţi din pricina Cuvântului lui Dumnezeu şi din pricina mărturisirii pe care o ţinuseră”*. (Apocalipsa 6: 9). O întrebare foarte importantă la care trebuie să răspundem este, **la care altar face textul referire?** Răspunsul corect este bineînţeles că altarul din ceruri. Acest grup strigă cu voce

tare cu privire la răzbunarea împotriva celor care au vărsat sângele lor. Fiecăruia i s-a oferit o haină albă şi li s-a spus să aştepte până ce numărul complet de slujitori erau omorâţi (vezi Apocalipsa 6: 10 – 11). Aşadar, din perspectiva cărţii Apocalipsa, există o subliniere clară asupra celor ce vor fi persecutaţi în timpul celei de-a **cincea peceţi.** Aşadar, în Apocalips 7, textul răspunde la împlinirea problemei care a fost ridicată în Apocalipsa 6: 9 – 11.

Cu alte cuvinte, **această secţiune nu este pentru a. Ne învăţa toate detaliile cu privire la Răpire şi cine va lua parte la ea, ci mai degrabă, pentru a arăta credincioşia lui Dumnezeu în mod special pentru cei care au pierit în timpul Necazului cel mare.** Când studiem versetele finale din această secţiune, este clar că cei care au ieşit din Necazul cel mare vor primi aceeaşi experienţă a împărăţiei ca şi ceilalţi credincioşi, indiferent de când au murit sau cum au murit. Cititorul trebuie să-şi amintească că acei credincioşi care au murit înainte ca cea de-a cincea pecete să fie deschisă, erau deja în cer, chiar dacă fără trupurile lor noi. Toţi credincioşii, indiferent când au murit sau cum.au fost persecutaţi sau dacă au fost persecutaţi vor primi aceeaşi experienţă la Răpire. Doar că acest pasaj nu se concentrează asupra lor. Te rog să observi că **Necazul cel mare** este un eveniment în prima jumătate a săptămânii 70 a lui Daniel şi înainte de **Urâciunea Pustiirii.**

RECAPITULARE

Înainte de a studia **2 Teşaloniceni 2: 1 – 8,** un pasaj primordial cu privire la Răpire, ar fi înţelept să recapitulăm în mare ceea ce deja am prezentat.

Daniel ne dezvăluie că deja au avut loc exact 69 de săptămâni profetice, adică **483 de ani,** de când s-a dat ordinul de reconstruire a Ierusalimului şi până la moartea lui Yeshua pe cruce. Atunci Ierusalimul va fi distrus, aşa cum a şi fost în 70 d.Hr. Odată cu revărsarea Duhului Sfânt, la scurt timp după înălţarea lui Yeshua, a început Era Bisericii. Întrebarea vitală este: *când se va încheia Era*

Bisericii! Perspectiva Răpirii înainte de necaz susţine că imediat înainte de începerea săptămânii 70 a lui Daniel, va avea loc Răpirea, adică Era Bisericii se va încheia. Cu toate acestea, nu există nicio dovadă Biblică pentru această presupunere. La începutul săptămânii 70 a lui Daniel (ultimii şapte ani înainte de stabilirea împărăţiei Milenare), se va stabili un legământ fals. În acest context, legământul este pur şi simplu o înţelegere internaţională cu privire la Templu.

Mesia cel fals (antihristul), care va fi numit Prinţ, va face acest lègâmânt cu mulţi. Unul dintre rezultatele acestei înţelegeri va fi aceea că templul va începe să funcţioneze şi jertfele şi darurile vor avea loc. Cu toate acestea, la mijlocul săptămânii, un eveniment profetic mare va avea loc. Acest eveniment este **Urâciunea Pustiirii.** Când vom studia **2 Tesaloniceni 2: 1 – 8** în următoarea secţiune, cititorul va învăţa mult despre acest eveniment şi relevanţa sa cu privire la **Vremurile din urmă.** Imediat după Urâciunea Pustiirii, trei lucruri vor avea loc. Care sunt aceste trei evenimente?

Mânia Mielului va fi întârziată.

1. Israel va fi pecetluit să treacă prin Necazul lui Iacov.
2. Binecuvântata noastră nădejde va avea loc.

Vă rog să vă amintiţi că perioada cunoscută ca şi Necazul lui Iacov are de-a face cu toate naţiunile lumii care îi vor persecuta pe evrei în timpul celei de-a doua jumătate a săptămânii 70 a lui Daniel. Nu este vorba despre Israel care suferă mânia lui Dumnezeu. Cu toate acestea, **Necazul lui Iacov** are loc în acelaşi timp ce mânia lui Dumnezeu este revărsată pe pământ. Pecetluirea celor 12 triburi este pentru scopul de a proteja Israelul de mânia lui Dumnezeu.

Evenimentele din Matei 24: 6 – 14 fac toate parte din prima jumătate a săptămânii 70 a lui Daniel, în timp ce Urâciunea Pustiirii are lor în mijlocul perioadei de şapte ani. Yeshua a vorbit clar despre Urâciunea Pustiirii în Matei 24: 15. Este foarte semnificativ faptul că după Urâciunea Pustiirii are loc un schimb în gramatica care

apare în Matei 24. Aminteşte-ţi că în loc ca Yeshua să spună, „voi, voi, voi”, referindu-se la ucenicii Săi, El începe să vorbească despre cei din Iudeea. În mod clar acest lucru este cu referire la un necaz mare, (dar nu la Necazul cel mare) pe care Israel îl va suferi în a doua jumătate a săptămânii 70 a lui Daniel. A 70-a săptămână se va încheia cu **A doua venire a lui Mesia.** Matei 24: 16 – 31 conţine evenimentele care vor avea loc în a doua jumătate a săptămânii 70 a lui Daniel.

2 TESĂLONICENI 2: 1 – 8

2 Tesăloniceni 2 ne oferă un material foarte relevant pentru cei care aşteaptă să înţeleagă adevărul cu privire la Răpire. Când acest pasaj este revizuit obiectiv, ne va ajuta să ne formăm o opinie decisivă cu privire la timpul când va avea loc Răpirea în legătură cu celelalte evenimente din **Vremurile din urmă.** Scopul lui Pavel de a scrie această secţiune este pentru ca toţi cei credincioşi să ştie adevărul despre **Binecuvântata noastre nădejde.** Haideţi să vedem primul verset.

Ερωτωμεν δε υμάς αδελφοί υπέρ της παρουσίας του κυρίου ημών ιησού χριστού και ημών επισυναγωγης επ αυτόν.

„Cât priveşte venirea Domnului nostru Iisus Hristos şi strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraţilor”.

Al doilea cuvânt în textul din limba greacă este cuvântul *δε,* şi chiar dacă este al doilea cuvânt în textul din greacă, legile gramaticii din limba greacă cer ca să fie plasat la începutul propoziţiei când este tradus în limba engleză. Acest cuvânt *δε* este o conjuncţie şi de multe ori arată un contrast faţă de ceea ce a fost spus înainte. La sfârşitul capitolului 1, Pavel vorbeşte despre faptul că Dumnezeu se va răzbuna şi-i va pedepsi pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu şi au respins Evanghelia. **În contrast cu acest lucru** *(δε),* în capitolul 2, Pavel vorbeşte celor care vor primi buna sa plăcere. În versetul 7 din capitolul 1, există o referinţă clară la A doua venire a lui Yeshua, dar acum, în contrast cu aceasta, Pavel va vorbi despre **Răpire.**

El spune în versetul 1*: „Vă rugăm dar, fraţilor*”. Verbul „a ruga” este la persoana întâi plural, adică „noi”. Pavel face referire la cei care slujesc cu el în lucrare. Cu alte cuvinte, ceea ce Pavel va dezvălui în acest pasaj este de asemenea acceptat de cei care slujesc cu el. Vă rog să observaţi cui se adresează Pavel – fraţilor. Acest cuvânt are întotdeauna de a face cu credincioşii. Din nou, el vorbeşte credincioşilor în Mesia care au o nădejde sigură în Răpire. Cuvântul „Răpire” nu apare în acest verset; ci mai degrabă, întâlnim fraza, **της παρουσίας του κυρίου ημών ιησού χριστού.** Când este tradusă, această frază înseamnă: „Venirea Domnului nostru Mesia Yeshua”. Cuvântul grecesc **παρουσίας (parousias)** poate avea legătură fie cu**A doua venire,** fie cu **Răpirea.** Doar atunci când acordăm atenţie versetului putem discerne la care venire face Pavel referire. Versetul se încheie cu aceste cuvinte, **και ημών επισυναγωγης επ αυτόν** *şi strângerea noastră laolaltă cu El).* Este foarte semnificativ faptul că Yeshua nu vine la noi; ci mai degrabă, este subliniat faptul că cei credincioşi sunt **strânşi laolaltă** spre El. De fapt, cuvântul επι (înspre) apare de două ori în această propoziţie. Acest surplus este pentru a arăta **intimitatea** dintre credincioşi şi Yeshua.

Cuvântul grecesc care se găseşte aici este επισυναγωγης şi este derivat din cuvântul care în limba engleză (şi implicit română) înseamnă „sinagogă”. Acest cuvânt are de fapt două prefixe. Primul este επι, aşa cum am discutat deja, şi al doilea este συν, care înseamnă împreună. Aşadar, strângerea noastră cu El este pentru scopul de a ne închina lui Dumnezeu şi de al experimenta pe El (motivul pentru care oamenii au mers la sinagogă). Este foarte semnificativ faptul că Pavel a ales cuvântul επισυναγωγης vorbind despre Binecuvântata noastră nădejde, deoarece subliniază două dintre cele mai importante aspecte ale împărăţiei, închinarea şi intimitatea cu Domnul nostru.

În versetul 2 citim:

εις το μη ταχέως σαλευθηναι υμάς απο του

νοος μήτε θροεισθαι μήτε δια πνεύματος μήτε δια λογου μήτε δι επιστολής ως δι ημών ως οτι ενεστηκεν η ήμερα του χριστού.

„Să nu vă lăsaţi clătinaţi aşa de repede în mintea voastră (de la o înţelegere corectă) şi să nu vă tulburaţi de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca venind de la noi (ca şi cum noi am fi scris-o), ca şi cum ziua Domnului ar fi şi veni chiar".

Modul în care Pavel scrie acest verset arată clar îngrijorarea sa că sunt cei care au înţeles greşit adevărul **Binecuvântatei noastre nădejdi.** În acest verset, Pavel arată că Răpirea va avea loc doar după ce au loc anumite semne profetice. Dacă ar fi fost cazul să nu fie niciun eveniment înainte de Răpire, atunci afirmaţiile lui Pavel trebuiau să fie foarte diferite. Ceea ce putem învăţa din acest pasaj este foarte lămuritor.

Cărei probleme specifice se adresează aici Pavel? Răspunsul este că cei credincioşi erau îngrijoraţi **că au pierdut Ziua lui Hristos.** Ultima frază din versetul 2 ne oferă un ajutor în a interpreta acest pasaj corect. Cu toate acestea, când ne uităm la 30 de traduceri ale acestui verset, marea majoritatea (25 de traduceri) traduc această frază ca şi **Ziua Domnului. Textus Receptus** foloseşte fraza **ηημερα του χριστού, ziua lui Hristos.** De ce atunci, unele texte în limba greacă substituie cuvântul Domnul pentru cuvântul Hristos?

Există două posibile explicaţii pentru aceste variaţii textuale. Prima este aceea că Hristos este Domnul nostru şi prin urmare nu există nicio diferenţă semnificativă în semnificaţie între aceste două cuvinte. A doua posibilă explicaţie este că o semnificaţie complet diferită ne este prezentată prin alegerea cuvântului Domn.

Termenul de **Ziua Domnului** are nişte implicaţii teologice semnificative şi apare în Vechiul Testament de nenumărate ori. Există o înţelegere puternică că acest termen se referă la o perioadă când mânia lui Dumnezeu va fi revărsată pe pământ în timpul Vremurilor din urmă. Dacă înţelegerea corectă a acestei fraze ar fi fost **Ziua**

Domnului şi nu Ziua lui Hristos, atunci acest verset ar deveni foarte confuz. De ce ar fi îngrijoraţi credincioşii că ratează judecata lui Dumnezeu? Am crede că s-ar bucura asupra acestei perspective. Însă, dacă intenţia celor din Tesalonic era că nu au fost luaţi la Răpire, atunci versetul are sens.

Ultima frază a versetului este, ως οτι ενεστηκεν η ήμερα του χριστού. Cuvântul relevant în acest caz este ενεστηκεν. Te rog; să notezi că acest cuvânt se află la timpul perfect. Acest fapt are implicaţii clare în ceea ce priveşte modul în care ar trebui să înţelegem utilizarea acestui cuvânt şi cum ar trebui tradus. **Timpul perfect** arată că evenimentul în cauză a început în trecut şi continuă nu doar în prezent, ci şi în viitor. Aşadar, este foarte incorect pentru acei câţiva traducători să traducă ενεστηκεν cu fraza, *„este la uşă"* sau *„este aproape"*. Gramatical, corect arată că acest eveniment **a început deja.** Aşadar, ar fi într-adevăr ciudat pentru cei din Tesalonic să facă referire la Ziua Domnului. Adevărul este că atunci când mânia lui Dumnezeu va fi revărsată pe pământ, va fi foarte clar că nu va exista niciun fel de incertitudine cu privire la ea.

Dacă Ziua Domnului a început deja, atunci ar fi fost potrivit pentru cei din Tesalonic să fie foarte alarmaţi! Cu toate acestea, Pavel îi instruieşte mai devreme în acest verset*: „Să nu vă lăsaţi clătinaţiaşa de repede în mintea voastră şi să nu vă tulburaţi"*. Care a fost motivul lui Pavel? în primul rând, putem fi cu toţii de acord că Răpirea va avea loc**înainte** de Ziua Domnului; aşadar, trebuie să fie alte lucruri care se vor întâmpla înainte de Răpire şi credincioşii trebuie să aştepte astfel de lucruri şi să fie gata pentru ele.

O mare însemnătate în a fi gata este de a avea o **του νοος** (mentalitate sau perspectivă) corectă. Pavel a subliniat că nimic nu ar trebui să-i facă pe credincioşi să fie tulburaţi gândindu-se că **Ziua lui Hristos** a avut loc deja, deoarece el a scris*: „să nu vă tulburaţi de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la*

noi, ca şi cum ziua lui Hristos ar fi şi venit chiar”.

ZIUA LUI HRISTOS

Majoritatea credincioşilor simt nefamiliari cu termenul, Ziua lui Hristos (Mesia). Totuşi, este o doctrină teologică care se găseşte în Noul Testament. La ce se referă această doctrină? Pentru a răspunde la această întrebare, ar fi înţelept să examinăm fiecare loc din Noul Testament în care se găseşte această frază, pentru a putea înţelege corect ce este această doctrină. Primul loc în care întâlnim acest termen este în 1 Corinteni 1: 8. Te rog să observi ceea ce Pavel spune în acest pasaj.

„Aşa că nu duceţi lipsă de niciun fel de dar în aşteptarea arătării Domnului nostru Iisus Hristos. El vă va întări până la sfârşit, în aşa fel ca să fiţi fără vină în ziua veniri Domnului nostru Iisus Hristos.

1 Corinteni 1: 7 – 8

Este foarte clar că acest pasaj face referire la o promisiune care este încurajatoarea pentru credincioşi. Nu este o referinţă cu privire la mânia Sa, ci mai degrabă, limbajul lui Pavel arată spre arătarea lui Yeshua credincioşilor şi beneficiile de a-L primi pe El. Fraza**: „Ziua Domnului noştru Mesia Yeshua”** reprezintă promisiunea lui Yeshua de a strânge credincioşii la Răpire. „Sfârşitul” despre care se vorbeşte în versetul 8 este **sfârşitul Erei Bisericii.**

Este clar că aceste două versete descriu un lucru bun pe care am dori să-l experimentăm. Acest lucru se află în contrast puternic cu conceptul de **Ziua Domnului,** o perioadă pe care am dori să o evităm. Aşa că putem spune uşor că **Ziua lui Mesia** este un eveniment binecuvântat. Următorul verset în care apare termenul **„Ziua lui Mesia”** se găseşte în 2 Corinteni 1: 14. În acest pasaj, fraza este de fapt „Ziua Domnului Yeshua”. Din nou, termenul se referă la ceva bun ce se va întâmpla şi nimic nu are de-a face cu mânia lui Dumnezeu. Pavel scrie:

„Cum aţi şi cunoscut în parte, că noi suntem lauda voastră, după cum şi voi veţi fi lauda noastră în ziua Domnului Yeshua”.

Acest verset este un pic derutant. Este foarte important să înţelegem contextul. În versetul anterior, Pavel scrie *„... capână la sfârşit...”* Aceasta este de asemenea o referinţă la sfârşitul Erei Bisericii. Ceea ce Pavel spune este că cei cărora el şi ceilalţi au slujit, au înţeles doar parţial ce beneficiu enorm au primit prin faptul că apostolii le-au predicat Evanghelia. Apostolii se bucură (se mândresc) de cei cărora le-au slujit. Cu toate acestea la final, adică în Ziua Domnului Yeshua, aceşti credincioşi, de asemenea, se vor mândri cu apostolii când realizează pe deplin la timpul Răpirii, ce lucru minunat a fost că apostolii i-au slujit. Deoarece acum înţeleg cu adevărat rezultatul credinţei lor în Yeshua.

Următoarele două pasaje care conţin această frază se găsesc în Epistola către Filipeni. Primul se găseşte în Filipeni 1: 6.

„Sunt încredinţat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Mesia Yeshua”.

Este foarte evident din acest verset că Pavel face din nou referire la ceva care este bun. Şi anume, credincioşii au o promisiune de la Dumnezeu că lucrarea bună pe care El a început-o când ei l-au acceptat pe Yeshua, va fi isprăvită la momentul Răpirii, adică în **ziua lui Yeshua Mesia.** Bineînţeles că Pavel nu vorbeşte aici despre Ziua Domnului, judecata sau mânia. El vorbeşte despre **Binecuvântata nădejde** pe care toţi credincioşii o au. De aceea spune, Ziua lui Mesia (Yeshua). Puţin mai târziu în acelaşi capitol din Filipeni, întâlnim ultima apariţie a termenului.

„Ca să deosebiţi lucrurile alese, pentru ca să fiţi curaţi şi să nu vă poticniţi până în ziua lui Mesia”. (Filipeni 1: 10)

Lucrurile alese sunt promisiunile lui Dumnezeu pentru credincioşi. În acest context, au legătură cu schimbările care se întâmplă unei persoane după ce a primit Evanghelia. Cu alte cuvinte, promisiunile lui Dumnezeu, prin lucrarea Duhului Sfânt, sunt pentru

maturizarea credinciosului şi să aducă puritate şi un comportament plăcut Domnului. Din nou, împlinirea acestui lucru va avea loc la Răpire când toţi credincioşii vor primi noile lor trupuri care vor reflecta sfinţenia împărăţiei şi caracterului lui Yeshua.

Când Pavel vorbeşte despre Ziua lui Mesia, este clar că este un eveniment al Zilelor din urmă. Cu privire la această perioadă, Pavel de asemenea ne avertizează că va există o mare amăgire trimisă de Dumnezeu (vezi 2 Tesaloniceni 2: 11). De aceea a scris al treilea verset din 2 Tesaloniceni 2. Versetul spune:

μη τις υμάς εξαπάτηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασία πρώτον και αποκαλυφθη ο άνθρωπος της αμαρτίας ο υιός της απώλειας

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credinţă şi de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării”. – 2 Tesăloniceni 2: 3

Pavel încurajează credincioşii să fie credincioşi adevărului în mijlocul unei mari amăgiri, care va veni prin diferite moduri. Apoi el începe să răspundă întrebării primordiale pe care o pune acest pasaj. Problema este, *a avut loc deja Ziua lui Hristos, adică Răpirea, şi dintr-un anumit motiv cei din Tesalonic au ratat-oÍ* Este clar din conţinutul Epistolei că cei credincioşi din Tesalonic sufereau. De fapt, Pavel îi laudă pe tesăloniceni spunând că*: „De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu pentru statornicia şi credinţa voastră în toate prigonirile şi necazurile pe care le suferiţi”*. (vezi 2 Tesăloniceni 1: 4 – 5) **Probabil că au crezut în mod eronat că Ziua lui Mesia va fi înaintea tuturor necazurilor şi persecuţiei.** Aşadar, Pavel scrie versetul 3 pentru a clarifica un lucru major cu privire la Răpire. După ce i-a atenţionat să nu fie amăgiţi, el spune că **înainte ca Ziua lui Mesia, adică Binecuvântata noastră nădejde să aibă loc, trebuie să aibă loc două evenimente foarte semnificative.**

Apostazia

1. Antihristul va fi descoperit.

Pavel scrie şi mai clar **οτι εαν μη ελθη η αποστασία πρώτον** „dacă nu va veni prima dată apostazia…” Gândul lui este că **Ziua lui Mesia** nu va veni, dacă **Apostazia** nu are loc prima dată. Construcţia propoziţiei lui Pavel are o subliniere pe **modul subjonctiv.** Acest lucru înseamnă că nu se ştie când **Răpirea** şi **Apostazia** vor avea loc, dar, ceea ce este clar este că **Răpirea** nu va avea loc, până nu va avea loc prima dată, **Apostazia.**

Cei care aderă la perspectiva **Răpirii înainte de necaz** realizează cât de distructiv este acest pasaj pentru perspectiva lor.

Aşadar, au fost forţaţi să spună ceea ce nu poate fi sprijinit de Scriptură. Apărarea lor se concentrează pe semnificaţia cuvântului grecesc η αποστασία „Apostazia”. Ei, susţin că traducerea „apostazie” pentru cuvântul din limba greacă este incorectă, ei preferând cuvântul „abatere/despărţire” Ei arată corect faptul că rădăcina acestui cuvânt este άφίστημι, care într-adevăr poate însemna „abatere”. Aşa că este foarte legitim să traducem acest cuvânt ca şi abatere/despărţire. Problema este că cei care aparţin perspectivei **Răpirii înainte de necaz** spun că de fapt această „abatere sau despărţire” **este de fapt Răpirea.** Ei continuă şi spun că doar după „abatere/despărţire”, adică după Răpire, antihristul se va arăta.

Chiar dacă cuvântul **η αποστασία** reprezintă o despărţire, în contextul acestui verset, este o despărţire/abatere de la adevăr. Singura dată când acest cuvânt mai apare în Biblie este în Faptele Apostolilor 21: 21. În acest verset, Pavel este acuzat pe nedrept de erezie, de **abatere de la adevăr.** Dacă studiem cu atenţie de fiecare dată când apare acest cuvânt, în toate formele sale, atunci putem ajunge la o concluzie că în mod copleşitor, acest cuvânt reprezintă o abatere de la aceea ce este bun, la ceea ce nu este bun. O astfel de descriere cu siguranţă nu descrie **Binecuvântata noastră nădejde.** În plus pe

lângă evidenţa lingvistică, contextul versetului nu se potriveşte interpretării lor.

Între teologi există o înţelegere că versetul 1 din 2 Tesaloniceni 2 este într-adevăr o referinţă la Răpire (strângerea noastră împreună cu Mesia) şi nu la A doua sa venire. Apoi Pavel informează cititorul să nu fie alarmat că Ziua lui Mesia, adică Răpirea, a venit.

Susţinătorii Răpirii înainte de necaz spun că Pavel vorbeşte de fapt despre Ziua Domnului. Este aceasta o interpretare posibilă?

Dacă examinăm 1 Tesaloniceni 1: 10, este clar faptul că Pavel vorbeşte despre aşteptare.

„και άναμένειν τον υιόν αύτοΰ έκ των ούρανών, δν ήγειρεν έκ των νεκρών, Ίησοϋν τον! ΐυόμενον ήμάς έκ της ύργής τήςέρχομένης”.

„Şi să aşteptaţi din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morţi: pe Iisus, care ne izbăveşte de mânia viitoare”.

Fraza*, jă aşteptaţi pentru”* este doar un cuvânt în greacă, **άναμένειν** şi înseamnă *„a fi gata”.* Ideea exprimată aici este aceea că deşi mânia lui Dumnezeu vine, credincioşii ar trebui să fie încurajaţi deoarece avem siguranţa aşteptării **Binecuvântatei noastre nădejdi.** Mesajul este evident: înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată asupra lumii, Mesia Yeshua se va întoarce pentru cei credincioşi. Este clar faptul că Pavel asociază acest verset cu aceeaşi promisiune despre care a spus că are legătură cu **Ziua lui Mesia.** Să observăm că nu cuvântul necaz este menţionat aici, ci mânia.

Pavel de fapt se referă la **Ziua Domnului** la finalul capitolului 5 din 1 Tesaloniceni, care este de fapt concluzia epistolei. Problema **Zilei Domnului** continuă şi în 2 Tesaloniceni 1. Aici, Pâvel îl menţionează pe **Yeshua ca fiind revelat din ceruri cu îngerii săi cu foc şi El se va răzbuna pe toţi cei care nu s-au supus Evangheliei. Ei vor fi pedepsiţi cu nimicire eternă din prezenţa Domnului şi gloria puterii Sale** (vezi 2 Tesaloniceni 1: 7 – 10).

Atunci când ne uităm la 2 Tesaloniceni 2, este important să determinăm dacă Pavel vorbeşte despre **Ziua Domnului.** Este foarte important faptul că la începutul capitolului se află conjuncţia δέ. Unul dintre scopurile primordiale ale acestei conjuncţii este de a informa cititorul că va urma o schimbare sau că ceea ce urmează să fie discutat este în contrast cu ceea ce vorbea anterior autorul. Cu alte cuvinte, δέ înştiinţează cititorul cu privire la un gând nou. Aceasta este o evidenţă puternică că Pavel nu vorbeşte despre **Ziua Domnului** în 2 Tesaloniceni 2, ci aşa cum am spus mai devreme, despre **Ziua lui Mesia.**

Dacă Pavel s-ar fi referit la **Ziua Domnului,** atunci de ce Pavel nu ar vorbi despre Legământ făcut cu mulţi oameni, care de fapt, începe ultimii şapte ani din profeţia lui Daniel (vezi Daniel 9: 27)? Perspectiva lor spune că anterior ca acest legământ să fie făcut, va avea loc Răpirea, şi doar apoi vor începe **cei şapte ani de Necaz.** Pentru ei, toţi cei şapte ani reprezintă mânia lui Dumnezeu. Aşadar, dacă acceptăm perspectiva lor cu privire la cuvântul **η αποστασία** ca şi având legătură cu „despărţirea" (Răpirea), atunci de ce Pavel, când vorbeşte despre Răpire, se concentrează doar pe dezvăluirea lui antihrist şi **Urâciunea Pustiirii?** Acest eveniment **(Urâciunea Pustiirii)** are loc în mijlocul celor şapte ani şi nu la început. Cu alte cuvinte, pare mult mai derutant dacă perspectiva lor este corectă, că Pavel uneşte Răpirea cu un eveniment care va avea loc după trei ani şi jumătate.

Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că atunci când Pavel începe să vorbească despre antihrist (Omul păcatului, Omul distrugerii) el subliniază Urâciunea Pustiirii; deoarece următorul verset spune:

Ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παν το λεγόμενόν θεόν η σεβασμα ώστε άυτον εις τον ναόν του θεού ως θεόν καθισαι αποδεικνυντα εαυτόν οτι εστιν θεός *potrivnicul care se înalţă mai presus de tot ce se numeşte «Dumnezeu», sau de ce este vrednic de închinare. Aşa că se va aşeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu*". 2 Tesaloniceni 2: 4

Ceea ce Pavel învaţă este că va exista o mare abatere de la adevăr (Apostazia) care va duce la manifestarea lui antihrist. Aşa cum am învăţat din versetul anterior, antihristul este numit *Omul Păcatului, Fiul Distrugerii.* Doar după ce Pavel vorbeşte despre natura antihristului ca fiind păcătoasă *(Omul păcatului)* şi că într-un final el va fi distrus *(Fiul distrugerii),* el dezvăluie în versetul 4, cum antihristul va fi recunoscut de către credincioşi. Antihristul este cel care *„se înalţă mai presus de tot ce se numeşte «Dumnezeu», sau de ce este vrednic de închinare. Aşa că se va aşeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”.* Acest verset este o referinţă clară la ceea ce Daniel a spus:

יה ונ? רכ ק׳שנוו e, לא ל? ו, לא-לכ-לע לדתיו סמותדו
זזצכקנ? כ, פעז ד׳כ-דע חיקיצהו ר? 7י, סללא
Win

„Împăratul va face ce va voi; se va înălţa, se va slăvi mai presus de toţi dumnezeii şi va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor şi va propăşipână va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini”. Daniel 11: 36

În această secţiune din Daniel capitolul 11, Daniel menţionează *„urâciunea pustiirii”.*

„Nişte oşti trimise de el vor veni şi vor spurca Sfântul Locaş, cetăţuia, vor face să înceteze jertfa necurmată şi vor aşeza ***urâciunea pustiitorului***”. Daniel 11: 31

Este vital să înţelegem că Pavel, după ce vorbeşte despre antihrist, dezvăluie credincioşilor cu o subliniere puternică, că antihristul va comite Urâciunea Pustiirii. Este foarte obişnuit, ca în ziua de astăzi, predicatorii să spună: „Eu nu-l caut pe antihristul, ci pe adevăratul Hristos!” Bineînţeles că ar trebui să-L căutăm pe Mesia Yeshua, dar veghind pentru a-l vedea pe Mesia trebuie să fim vegheatori cu privire la semnele profetice care vor informa credinciosul că întoarcerea lui Mesia pentru a-i strânge pe ucenicii Săi, este aproape. Exact aceasta este şi intenţia lui Yeshua când a spus:

„Tot aşa, şi voi, când veţi vedea toate aceste lucruri,

să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uşi". Matei 24: 33

Acest verset se află într-o secţiune foarte importantă a Scripturii. În Matei 24, Yeshua oferă cea mai precisă învăţătură cu privire la Vremurile din urmă. Chiar dacă am studiat deja acest capitol, va fi de ajutor să oferim o schiţă a lui. Acest capitol poate fi împărţit în patru părţi sau secţiuni.

Secţiunea 1: Matei 24: 1 – 15 Yeshua vorbeşte cu ucenicii săi despre Vremurile din urmă şi finalul Erei Bisericii.

Secţiunea 2: Matei 24: 16 – 31 Yeshua se adresează Israelului în mod special despre perioada de timp cunoscută ca şi Necazul lui Iacov, care se va încheia cu A doua venire.

Secţiunea 3: Matei 24: 32 – 44 Yeshua se adresează din nou ucenicilor săi şi le oferă călăuzire, poruncindu-le să se uite la Smochin (Israel) şi le dă nişte informaţii adiţionale cu privire la Răpire.

Secţiunea 4: Matei 24: 45 – 51 Yeshua împărtăşeşte **pilda celor doi slujitori,** poruncindu-le celor ce doresc să fie slujitori credincioşi să facă lucrarea ce le-a dat-o El. Le oferă şi o avertizare severă celor care nu veghează pentru întoarcerea Sa.

Este foarte clar că slujitorul credincios va veghea fiind foarte atent la semnele profetice menţionate în Scripturi. Ideea că **Binecuvântata noastră nădejde** va avea loc fără nicio indicaţie că este aproape, este pur şi simplu nebiblică. Este important să spunem din nou, că deşi nu vor şti nici ziua şi nici ora, faptul că Răpirea este aproape va fi posibil să fie observată de adevăraţii credincioşi care veghează.

Perspectiva populară că cei credincioşi vor fi îndepărtaţi de pe pământ prin Răpire, înainte ca antihristul să fie vizibil la lucru în lume, este fără niciun fundament Scriptural. Totuşi, cei care aparţin perspectivei Răpirii înainte de necaz, încearcă ·să răsucească 2 Tesaloniceni 2: 6 – 7 pentru a-şi justifica perspectiva.

Και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτόν εν τω εαυτου καιρω το γαρ μυστήριον ηδη ενεργειται της ανομίας μονον ο κατεχων άρτι εως εκ μέσου γενηται

„Şi acum ştiţi bine ce-l opreşte ca să nu se descopere decât la vremea lui. Căci taina fărădelegii a şi început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o opreşte acum să fie luat din drumul ei”. 2 Tesaloniceni 2: 6 – 7

Chiar dacă am tradus aceste două versete în mod foarte literal, ar ajuta cititorul să ofere o traducere mai plină de înţeles, adăugând câteva cuvinte care sunt insinuate de versete.

Şi acum ar trebui să ştiţi pe cel care-l opreşte pe antihrist în prezent, şi nu va fi descoperit până la vremea potrivită. Cu toate acestea, misterul fărădelegii este deja la lucru în lume, şi doar din cauza celui care-l opreşte acum, antihrist nu face mai mult, dar în viitor, cel care-l opreşte va fi îndepărtat.

Aceste versete vorbesc **despre cel care-l opreşte.** Este foarte obişnuit pentru cei care aparţin perspectivei **Răpirii înainte de necaz** să declare în mod dogmatic că ce-l care opreşte este Biserica. Aşadar, credincioşii trebuie îndepărtaţi, adică Răpirea trebuie să aibă loc înainte ca antihrist să fie descoperit. Există o problemă serioasă cu această interpretare. Cuvântul în greacă pentru Biserică este ἐκκλησία. Acest cuvântul este un substantiv de genul feminin în limba greacă, cu toate acestea, în versetul şase, fraza *„cel care-l opreşte”* **το κατεχονίδ** este la genul neutru. De aceea acest verset nu poate face referire la Biserică. Datorită acestui motiv alţii din tabăra **Răpirii înainte de necaz** susţin că de fapt acest verset face referire la Duhul Sfânt. În greacă, este adevărat că Duhul Sfânt este transmis printr-un substantiv la genul neutru. Această declaraţie este de fapt bazată pe o teologie incorectă. Afirmaţia spune că Duhul Sfânt este cel care va fi luat şi prin urmare Biserica va fi luată de asemenea, datorită faptului că Duhul Sfânt locuieşte în toţi credincioşii.

Duhul Sfânt cu siguranţă poate să oprească pe cineva de la a face ceva şi apoi să-l lase să facă, dar deoarece Duhul Sfânt face parte din **trinitate** El este de asemenea **omniprezent.** Acest lucru înseamnă că Duhul Sfânt nu poate fi îndepărtat, luat de pe pământ, cum de altfel nu poate fi îndepărtat din ceruri. Ba mai mult, Duhul Sfânt nu este limitat la Biserică. Duhul Sfânt, la fel ca şi Tatăl, este pretutindeni. Chiar dacă Duhul Sfânt a venit asupra credincioşilor la Sărbătoarea săptămânilor תועובשה גח (Penticost) şi Biserica s-a născut, Duhul Sfânt este veşnic şi nu ar trebui să fie limitat la Era Bisericii. Trebuie să înţelegem că şi după Răpire, Duhul Sfânt va continua să lucreze pe pământ şi în ceruri.

De asemenea, este foarte interesant că în versetul 7 „cel care opreşte" ο κατεχων apare într-o construcţie gramaticală diferită; genul este mascùlin în loc de neutru aşa cum a fost în versetul 6. În timp ce este adevărat că Pavel spune: „Şi acum, cel care opreşte, îl cunoaşteţi..." este foarte clar la cine face referire. Cei care vorbesc aşa din punct de vedere dogmatic despre aceste versete îşi bazează afirmaţiile pe conjuncturi, în loc de a le baza pe evidenţă Scripturală. S-a ajuns la astfel de afirmaţii, pentru a-şi putea apăra poziţia, prin metodologii greşite a interpretării Bibliei. O astfel de tendinţă este foarte comun manifestată de susţinătorii Răpirii înainte de necaz.

Ultimul verset pe care-l vom discuta este:

και τότε αποκαλυφθησεται ο άνομος ον ο κύριος αναλώσει τω πνευματιτου στόματός αυτου και καταργήσει τη επιφάνεια της παρουσίας αυτου

„Şi atunci se να arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Iisus îl va nimici cu suflarea gurii Sale şi-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale". 2 Tesaloniceni 2: 8

Din nou, Pavel face referire la antihrist ca şi la „cel nelegiuit" şi afirmă că după ce cel care-l opreşte va fi îndepărtat, atunci acesta va fi descoperit. Acest lucru a fost anunţat şi în versetul 3. Diferenţa este că acum Pavel informează cititorul că Yeshua îl va distruge pe antihrist cu venirea Sa. Este semnificativ că Pavel foloseşte două

cuvinte diferite pentru a descrie distrugerea sa. Cuvintele sunt ἀναλίσκω şi καταργέω. Unele manuscrise greceşti conţin cuvântul ἀναιρέω în loc de ἀναλίσκω. Chiar dacă ambele cuvinte au de-a face cu distrugerea, ἀναλίσκω exprimă o distrugere mai mare. Acest cuvânt apare în Luca 9: 54 când focul coboară din cer şi îi consumă pe deplin. Al doilea cuvânt καταργέω ne învaţă în acest context, că antihristul va fi făcut fără putere şi indiferent de ceea ce va intenţiona să facă va fi anulat. Ideea care este exprimată este că guvernul rău al lui antihrist va înceta să existe şi conducerea neprihănită eternă a lui Mesia va începe!

Ar fi de ajutor să revizuim câteva probleme majore cu perspectiva **Răpirii înainte de necaz** care au fost discutate mai devreme. Prima eroare este presupunerea că întreaga săptămână 70 a lui Daniel (ultimii 7 ani) este compusă din mânia lui Dumnezeu. Această aserţiune nu poate fi susţinută de Scriptură. De fapt, am demonstrat că mânia lui Dumnezeu începe doar după **Urâciunea Pustiirii.** Există un indicator că ceea ce Yeshua numeşte „Durerile naşterii” în Matei 24: 6 – 9 corespunde cu primele cinci peceţi din Apocalipsa 6. Chiar dacă Yeshua deschide aceste peceţi şi demonstrează că aceste evenimente nu vor avea loc fără ca El să le permită, El nu este cauza lor şi nici nu au legătură cu mânia lui Dumnezeu. În al doilea rând, doctrina iminenţei nu se găseşte în Biblie. Doar pentru că nu cunoaştem ziua şi ora Răpirii, nu înseamnă că poate avea loc oricând. Venirea lui Yeshua ca şi **un hoţ în noapte** nu este modul în care El vine pentru urmaşii săi credincioşi. Această denumire este pentru cei necredincioşi care nu veghează pentru întoarcerea Lui. A treia eroare este de al asocia pe cel care **îl opreşte pe antihrist** de la a fi dezvăluit cu **Biserica.** Această ipoteză nu poate fi confirmată de niciunul dintre versete. O metodologie exegetică săracă a fost folosită pentru a interpreta 2 Tesaloniceni 2: 6 – 7 pentru a ajunge la această afirmaţie frecventă. A patra eroare este eşecul de a discerne diferenţa dintre **„Necazul cel mare”** şi pur

şi simplu necaz mare. Necazul cel mare se aplică suferinţei prin care credincioşii vor trece înainte de Răpire, care corespunde celei de-a cincea peceţi din Apocalipsa 6. Sursa aceste persecuţii este satanică. Chiar dacă de-a lungul Erei Bisericii creştinii au suferit pentru credinţa lor, Necazul cel mare este o perioadă intensă de persecuţie care va avea loc primordial în prima jumătate a săptămânii 70 a lui Daniel. Fraza din greacă este **της θλίψεως της μεγάλης** (vezi Apocalipsa 7: 14), în timp ce atunci când se face referire la timpul necazului mare a lui Israel

(vezi Matei 24: 21) fraza folosită este θλῖψις μεγάλη, care nu are un articol hotărât. În sfârşit, este o eroare serioasă să nu distingem corect între necaz şi mânie, deoarece nu toate formele de necaz sunt mânia lui Dumnezeu.

În concluzie, putem începe să vedem la orizont unele dintre aceste evenimente profetice pe care Biblia ni le dezvăluie. Nu există nicio îndoială că lumea se mişcă în direcţia care pune baza despre care Yeshua şi profeţii au vorbit. În timp ce lucrurile se apropie, ce ar trebui să facă credincioşii? Cei care doresc să fie găsiţi credincioşi trebuie să vegheze. Din nou şi din nou, Yeshua le-a spus ucenicilor să vegheze, să aibă grijă, să nu lase pe nimeni să-i amăgească. Aşadar, ar trebui să fim oamenii care caută evenimentele profetice şi le recunosc pentru ca să fim gata şi să-i ajutăm şi pe alţii să fie gata. Binecuvântata noastră nădejde este clară, că nu vom experimenta mânia lui Dumnezeu. Cu această revelaţie, ar trebui să ne mângâiem unii pe alţii cu adevărul Scriptural.

Sper ca într-un fel această carte să te aducă mai aproape de Domnul în credincioşie şi ascultare, şi că va ajuta să clarifice adevărul cu privire la Binecuvântata noastră nădejde, Răpirea. Acesta este de fapt un eveniment viitor, când Mesia va veni pe nori şi noi ne vom ridica să îl întâlnim şi să primim trupuri noi, trupuri ale împărăţiei, şi vom fi cu El, nu doar timp de un sezon, ci pentru totdeauna. Cu adevărat, aceasta este o Nădejde binecuvântată. Shalom şi Amin!